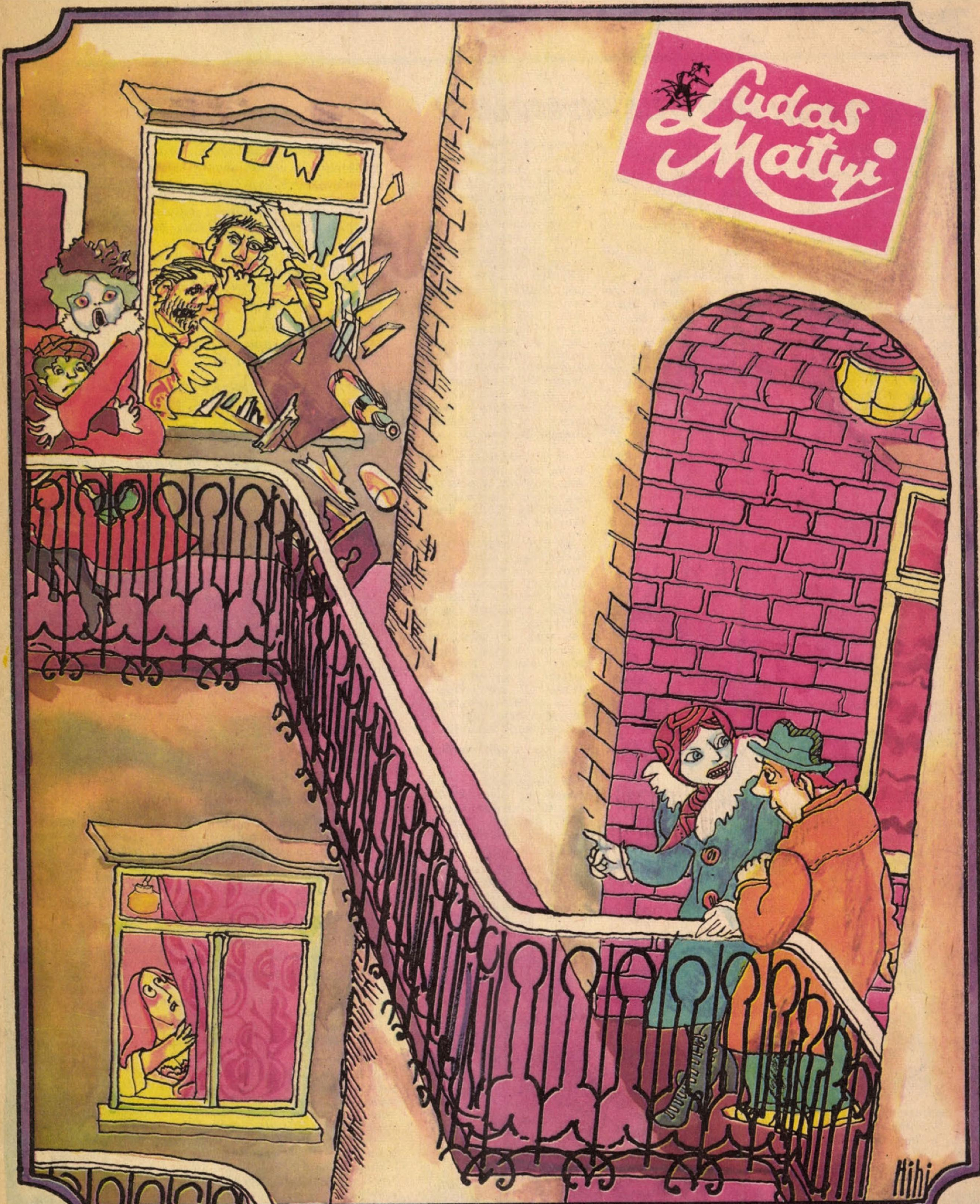
XXXII. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1976. JANUÁR 15.

Hegedűs István rajza

— Pálinkásék most ismétlik a szilveszteri kabarét!

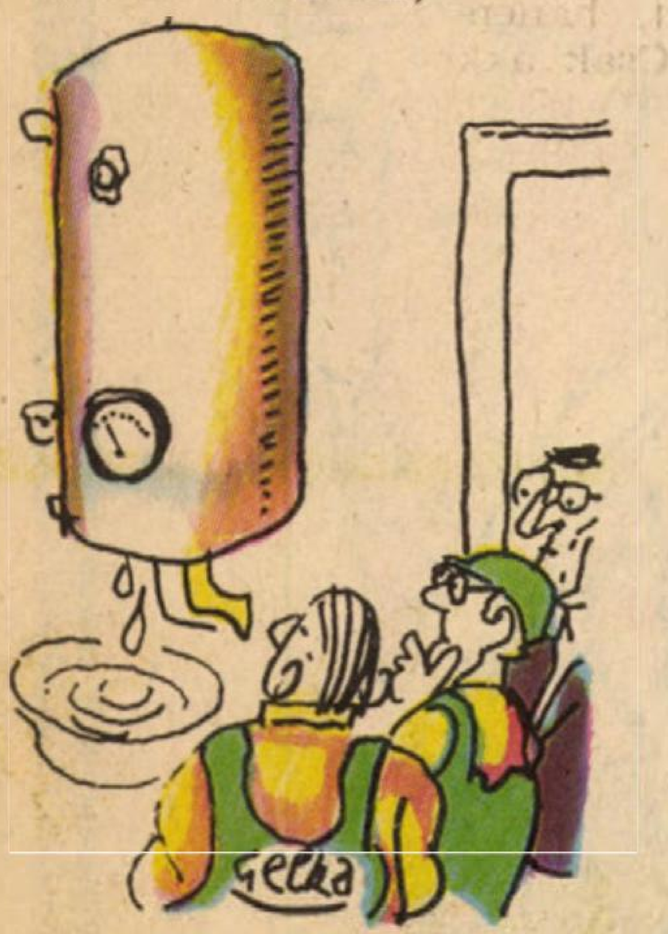
KEDVES LUDAS!

Vettünk egy villanybojlert

Vettünk. Többesszám. Ez úgy értendő, hogy közösen vettük az V. kerületi IKV-val. A bojler az övé, de én használom. Fordítva sokkal rosszabb lenne. Szóval, vettünk egy bojlert. Én megvettem, kifizettem, felszereltettem, és az így keletkezett költségekben mutyizunk az IKV-val. Ez így van rendjén, és ne tessenek azt gondolni, hogy valami kifogásom lenne az IKV munkájával kapcsolatosan. Még ha így is lenne, akkor sem írnám meg, mert humorista, aki ad magára valamit, már rég nem ír az IKV-ról. Nem kifogásolni akarok, hanem dicsérni. Az IKV-t. Félre tehát az olcsó csipkelődéssel! Egyszerű, tárgyilagos krónikása vagyok csupán az eseményeknek.

1. Kilyukadt a bojlerem. Elmentem és bejelentettem az IKV-nak. Nagyon kedvesen fogadtak. Ellenőrizték, hogy van-e bojlerom, és hogy egyáltalán náluk lakom-e, majd közölték velem, hogy semmi akadálya annak, hogy vegyek és felszereltessek egy bojlert, és a költségek felét ők majd nekem kifizetik. Nagyszerű — mondtam, akkor most megyek és veszek egy bojlert.

2. Nagyon előzékenyen közölték velem: ahhoz előbb az szükséges, hogy a GELKÁ-tól írást hozzak arról, hogy a bojlerem valóban használhatatlan. (Igazuk van. Elvégre lehetek szélhámos is, aki ily fondorlatos módon akar magának két és fél ezer forintot szerezni.)

3. Kihívatom a GELKÁ-t. Kijöttek. Megvizsgálták a bojlert és írást adtak arról, miszerint az valóban használhatatlan. (Ennek költségeiben nem mutyizunk az IKV-val.) A GELKA papírját igen előzékenyen fogadták az IKV-nál és mondták, hogy írjak néhány sort arról, hogy mit is akarok, ehhez csatoljam a GELKA-papírt és menjek vele az iktatóba, majd két hét múlva jöjjek el érdeklődni.

4. Az iktatóban nagyon kedvesen fogadtak. Iktattak, cédulát adtak.

5. Két hét múlva bementem az IKV-hoz. Igazán kedvesen fogadtak és közölték velem, hogy minden rendben van. A bojlert ugyan még nem vehetem meg, előbb kijönnek a lakásomra. (Nagyon helyes, hogy így vigyáznak a pénzemre. Biztosan volt már olyan ügyfelük, akinek felesleges bojlerok vásárlása volt a hobbija.)

6. Egy kimondottan bájos, kedves fiatalasszony jött el néhány nap múlva a lakásomra. X. Y.-nénak hívták. Felvettünk egy jegyzőkönyvet, aláírtuk. X. Y.-né közölte velem, hogy most már megvehetem a bojlert, felszereltethetem, ezek számláival keressem fel őt, és a dolog rendben elintéződik.

7. A bojlert megvettem (nem volt egyszerű), és hazaszállíttattam. A szállítás költsége — ezt előzőleg közölték velem — nincsen benne a mutyiban. (Igazuk van. Ilyen nyim-nyám alakokra, akik nem tudnak egy 120 literes bojlert egyedül hazavinni, igazán nem lehetnek tekintettel.)

8. A szerelőket megrendeltem. A szerelők kijöttek, a bojlert felszerelték. A szerelést kifizettem, erről nyugtát adtak.

9. Jóleső érzéssel mentem el a nekem már oly meghitt IKV-hoz, ahol közölték velem, hogy a bojler nyugtája elegendő, de a szerelésről szóló nyugta nem. Utóbbiról számlát kell hoznom.

10. A szerelést végző vállalat elküldte a számlát. (Érdekes, hogy véletlenül ugyanolyan összegű volt, mint a nyugta.)

11. Elmentem az IKV-hoz. Kerestem X. Y. kartársnőt. Egész délelőtt. Minden szobában. Majd a portás végigtárcsázta az összes szobákat. X. Y. kartársnő eltűnt. Egy nagyon kedves idősebb úr, X. Y. kartársnő szobatársa, megmutatja nekem, hogy melyik X. Y.-né íróasztala. Üljek le és várjam meg. Nyilván kiment valahová. Másfél órás várakozás után fantáziám felmondja a szolgálatot. Mit csinálhat X. Y.-né aki kiment a szobájából? Én is kimegyek. Nem adom fel. Tovább keresem. Kitartó buzgalmamnak meglett az eredménye. Az egyik szobában nagyon kedvesen közlik velem, hogy X. Y.-né már vagy tíz napja nem jár be, mert tanfolyamon van, de nincs is rá szükségem, menjek az iktatóba.

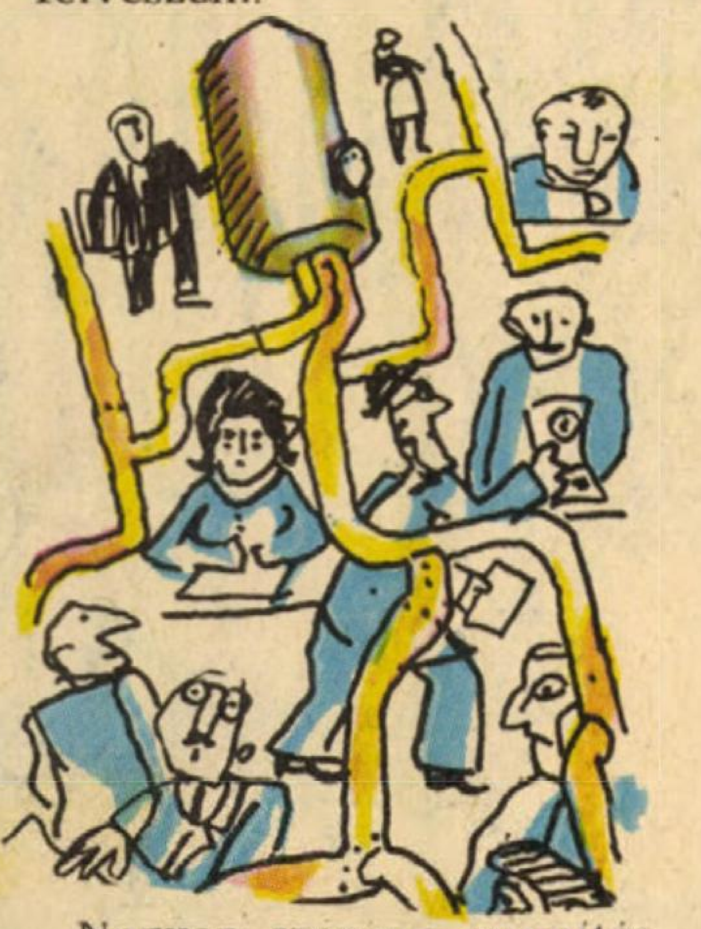
12. Az iktatóban megírom, hogy miről is van szó, csatolom a számlát; a jegyzéket, a jegyzőkönyvet, kapok egy cédulát. Minden rendben van.

13. Egy nagyon kedves fiatalember látogat meg a lakásomon. Ellenőrzi, hogy a bojlert megvettem-e, és hogy hibátlanul működik-e. Miután minderről meggyőződik, és erről jegyzőkönyvet vesz fel, közli, hogy minden rendben van, a pénzt elküldik. Naiv kérdésemre, hogy nem vehetném-e fel személyesen a pénzt az IKV pénztáránál, kedvesen mosolyogva rázza a fejét: majd elküldik.

14. Tíz napig várom a postást.

15. Megvan! Nem a pénz, hanem egy értesítés, hogy átutalták az összeget az OTP kerületi fiókjához, ahol az rendelkezésemre áll.

16. Elmegyek az OTP-hez, ahol könyvelték a nekem átutalt összeget, ennélfogva személyem igazolása és az OTP jutalékának kifizetése után a pénzt felveszem.

Nagyon szerény számítás szerint 2217 forintért körülbelül 50 embernek adtam munkát. Így mulat egy magyar úr.

Fejér István

Az olvasó megkérdezi...

...hol lehetne kapni lábbal hajtható, vagy kombinált: lábhajtásos és elektromotoros varrógépet? (Értesítést vár: Kovács Józsefné, 7555 Csokonyavisonta, Gyura János u. 19.)

...hol lehetne ötvenliteres hűtőszekrényhez hűtőbetétet szerezni? (Értesítést vár: Kiss Ferenc, 1212 Budapest, XXI., Béke tér 3. II. 6.)

...miért nem lehet Sátoraljaújhelyen, ebben az erdők által övezett városban, tűzifát kapni? (Értesítést vár: a város egész lakossága.)

...Sokol 403-as típusú rádiómba hol szerezhetnék telepet? (Aki tudja, írja meg az alábbi címre: Papp Ferenc, 1531 Tokod, Deák Ferenc út 1.)

...Waterman típusú golyóstollamba Szegeden nem kapok betétet, hol keressem, hol találok? (Választ vár: Petonszki István, Szeged, Röszkei utca 21.)

KÖNYV ÉS KÁVÉ

Október végén, a rádióújságban megjelent hirdetésen felbuzdulva, rendeltem néhány könyvet az Állami Könyvterjesztő Vállalat 12. sz. könyvesboltjától (1098 Budapest, IX., Dési Huber u. 7.). Két-három hét múlva egy levelezőlapon érdeklődtem, hogy a megrendelt könyvekre mikor számíthatok? Mind a mai napig se könyv, se válasz. Akkor vajon miért hirdették?

•

„Espresso" kávéfőzőmhöz alsó tömítést kerestem. A boltban azt mondták, hogy van, de nem hőálló! Várom a gyártó cég válaszát: hogyan kell kávét főzni hideg kávéfőzővel?

Komlósi Mihályné
5900 Orosháza,
Posta u. 21.

PÁLYAUDVARI PRODUKCIÓ

December 16-án egyik nagyvárosunk pályaudvaráról Nyíregyházára készültem utazni. A várost nem nevezem meg, hiszen szülőhelyem, és mindig közel állt hozzám. Legyen hát egyszerűen „DEBR", amint a pályaudvar épületén elhelyezett neonfeliraton is olvasható.

Tíz perccel a vonat indulása előtt érkeztem az állomásra. A tájékoztató tábláról megtudtam, hogy a miskolci vonat a 7. vágányról indul.

Amikor a 7. vágányon álló szerelvénybe be akartam szállni, valaki rámszólt, hogy ez nem a miskolci vonat. Az, úgymond, majd Kisújszállásról érkezik. Az utazóközönség véleménye ebben a — nem elhanyagolható — kérdésben megoszlott. Egyesek továbbra is a peronon várakoztak, mások beszálltak. Jómagam az egyik ajtó közelében helyezkedtem el — az óvatosság kedvéért— lent, a peronon.

Indulás előtt 3 perccel már illett volna beszállni, de a hangosbemondó egy szóval sem közölte, mi a helyzet a 7. vágány körül. Kár is lett volna, egy percen belül úgyis kiderült minden: a szerelvény megrándult, és pillanatok alatt felgyorsítva, a várttal ellentétes irányba távozott.

Félelmetes látványt nyújtottak a fenn rekedt naiv utasok, amint a már szinte robogó vonatból leugráltak-lepotyogtak a peronra. Csoda, hogy senki sem esett a kerekek alá. Igaz, az ügyesebbje hihetetlen leleményességgel megkapaszkodott egy fabódénak az ablakában. A bódé még az aluljáró-építkezés idejéről maradhatott ott.

Ha a bemondó legalább egy perccel korábban figyelmezteti az utasokat — elmaradt volna ez a nagyon veszélyes, ámde tagadhatatlanul látványos „produkció".

Marosi Lajos

4431 Sóstógyógyfürdő
KISZ-iskola

MAGASLESEN

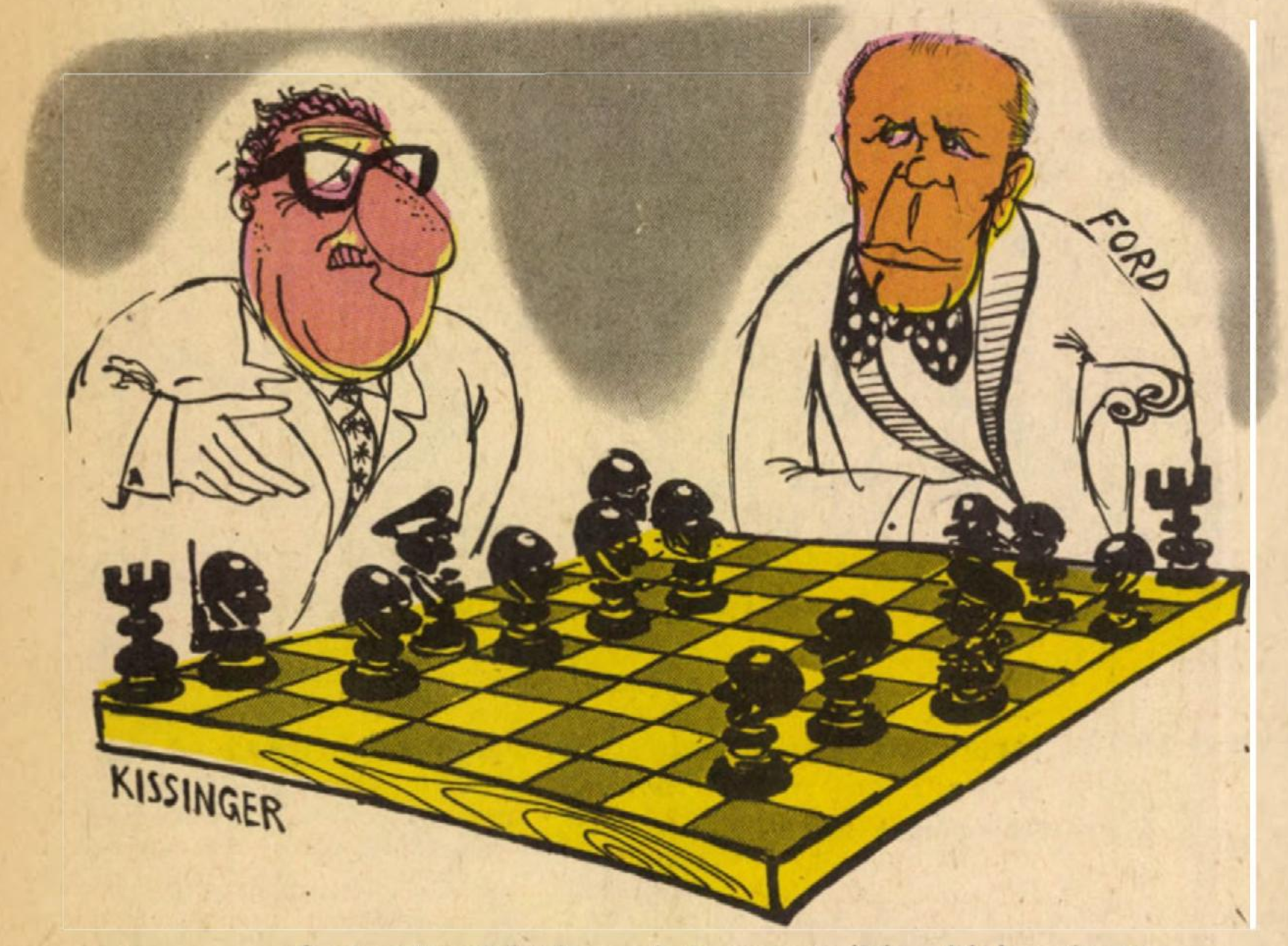
Endrődi István rajza

Ugrásra készen

AZ ANGOLAI JÁTSZMA

Barát József rajza

– Szekundáns! Intézze el, hogy mindkét oldalon én tologathassam a figurákat. Akkor garantálom a győzelmet!

A LUDAS MATYI KÖZÖNSÉGSZOLGÁLATA

SZÍVJUK VAGY NYELJÜK? KI, MIKOR, HOL, MENNYIT ÉS MIÉRT (NE) DOHÁNYOZZÉK?

Folyik a cigivita. Büszke szívvel közöljük, hogy a mi levelezőink már túljutottak a békés egymás mellett dohányzás alapelveinek megfogalmazásán és gyakorlati javaslatokkal is szolgálnak. E javaslatok közül ismertetünk néhány átfogóbbat.

Lágymányosi Csongor sarkalatos anatómiai felismerésből indul ki levelében.

— A nemdohányzók minden panasza abból ered — írja —, hogy az orrlyukaik lefelé néznek, a füst pedig felfelé száll, s ily módon behatolva ingerli a légutakat. A probléma végleges megoldását jelentené, ha elérhetnők, hogy az orrlyukak felfelé nézzenek. Ez pedig könnyűszerrel megoldható: tessék kézen járni.

A megoldás tetszetős, de a könnyűipar jelentős átszervezését tételezi fel, s így kivihetetlen. Ehhez a kesztyűgyáraknak át kéne állniok a cipőgyártásra, a cipőgyáraknak pedig a kesztyűgyártásra, ami egyszerre kész őrület.

Cug Aladárné javaslata is izgalmas.

— Indítson a BKV menetrendszerű cigibuszokat — írja. — Ezek összegyűjtenék és a budai hegyvidék valamely kevéssé frekventált zugolyába szállítanák a dohányosokat, ahol aztán hódolhatnának undorító szenvedélyüknek. Legfeljebb egyfüst alatt mindjárt az erdőre is rágyújtanának.

Parafás Mirjam olvasónk gyökeres megoldást ajánl.

— Az illetékes egészségügyi szervek tegyék általánosan kötelezővé a dohányzást. A rendelet ellen vétőket elő kell vezetni, s a körzeti rendelő udvarán napi három büntetéspipa elszívására kell kötelezni. A nemdohányzók talán egy kicsit köhécselnének, a dohányosokat pedig megenné a méreg, hogy már senkit se macerálhatnak a füstjükkel, de legalább a dohánygyárak boldogok lennének.

A közéleti gondolkodás e szép példáját csak egyetlen mozzanattal egészítenénk ki. A megrögzött absztinenseknek módot kell adni, hogy csekély bérleti díj fejében hivatásos bérszívókkal füstöltethessék el a fejadagjukat. Ily módon az egészség is megmaradna és az absztinensek sem átkoznák többé a rendeletet. Futnának a pénzük után.

Figyelemre méltó viszont Parafás Mirjam következő javaslata:

— A dohányjövedék így keletkező többletbevételét az állami szeszipar hathatósabb propagálására lehetne fordítani, hiszen a nikotin féllábú óriás alkohol nélkül. Például:

„Egészsége ideális,
Ha nem csak szív, de piál is.
Cigitől hagy ki a szuszod,
Ha részeg vagy — kialuszod.”

Vagy pedig: „Szívjon olykor Bugac-brandyt is!”

Az ötletes reklámszövegeket rendeltetési helyére juttattuk. Kedves Mirjam, érdeklődjék a kerületi detoxikálóban.

Többen technikai megoldásokat javasolnak.

— A gázálarcok szűrőjének mintájára — írja Egri Nimród — kisméretű, aktív szénnel telt pléhfiolákat kell gyártani, amelyek csavarmenettel a nemdohányos ember légzőnyílásába srófolva tökéletes védelmet nyújtanak.

A légzőnyílások huzagolása a technika mai szintjén nem jelenthet problémát. S ha nem kapnak levegőt, annyi baj legyen. Úgyis szennyezett.

— Elszívó berendezéseket kell üzembe állítani — írja Szelindek Béla. — A dohányos ember egy kis nyílásba helyezi meggyújtott cigarettáját. Most félkézzel ütemesen működtetni kezd egy gumilabdacsot, mire az elszívó berendezés elszívja a cigarettát.

Ez totális megoldás. A dohányos ugyan nem szív, a nemdohányos viszont mégis nyel. Írjon máskor is, Szelindek úr, szeretnénk figyelemmel kísérni sajátos lelkivilágának a fejlődését.

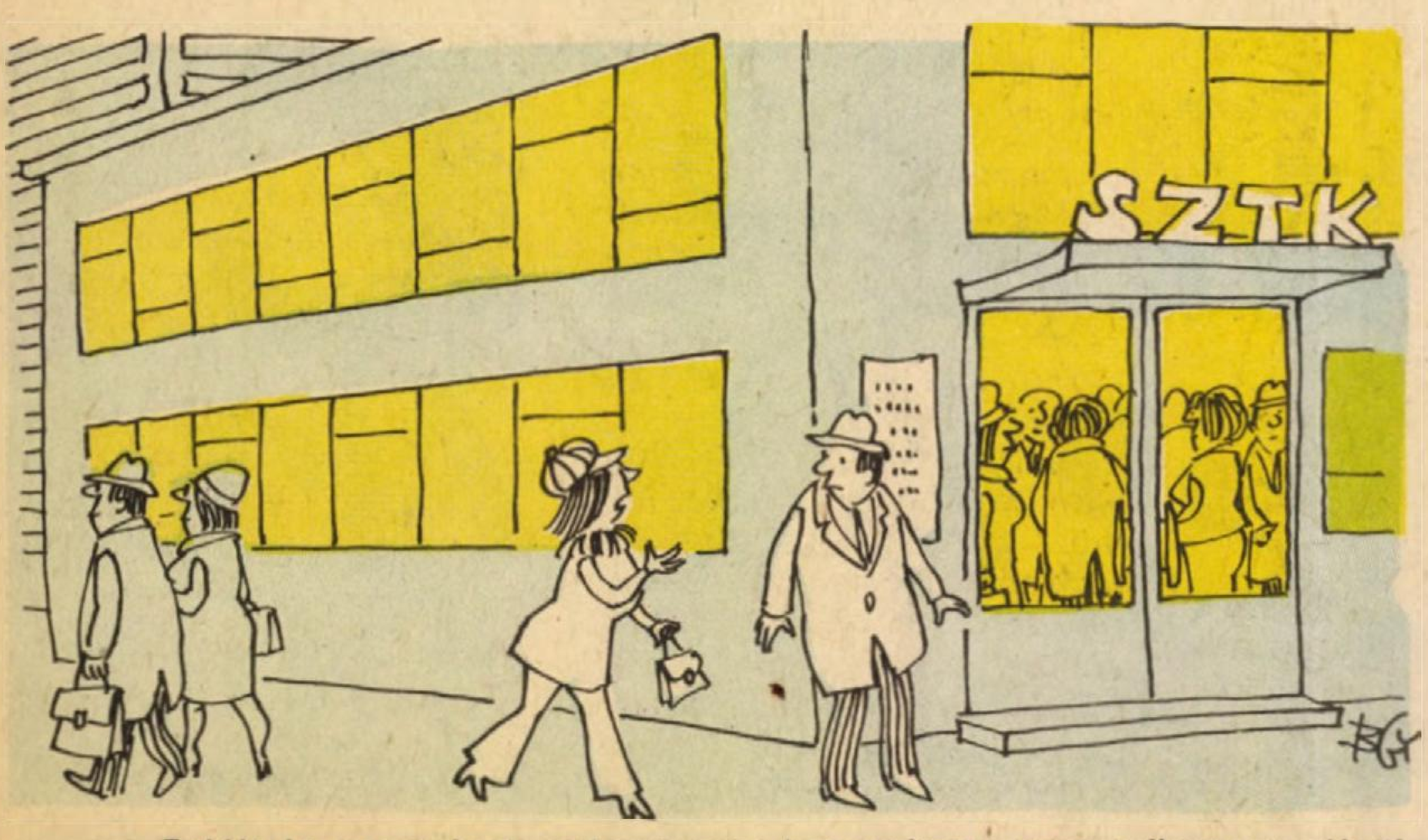
Östörös Géza, alsóbéri olvasónk nyilvánvalóan félreértette a vita lényegét. Levele azonban oly érdekes, hogy mégis közreadjuk.

— Nem értek egyet azokkal — írja —, akik túlzott aggodalommal figyelik a magyar dohány sorsát. Javaslom: nézzék meg, mi folyik Amerikában a dollár körül, s akkor rájöhetnek, hogy nálunk az egésznek nagyobb a füstje, mint a lángja. Még megérjük, hogy nem húsz forintért vásárolhatunk egy dollárt, hanem egy forintért huszat. Csak akkor már kinek kell?

Östörös Gézának alighanem igaza van. Mintha túl sokat füstölögnénk dohányügyben. Pedighát... tulajdonképpen nem is kell mellre szívni.

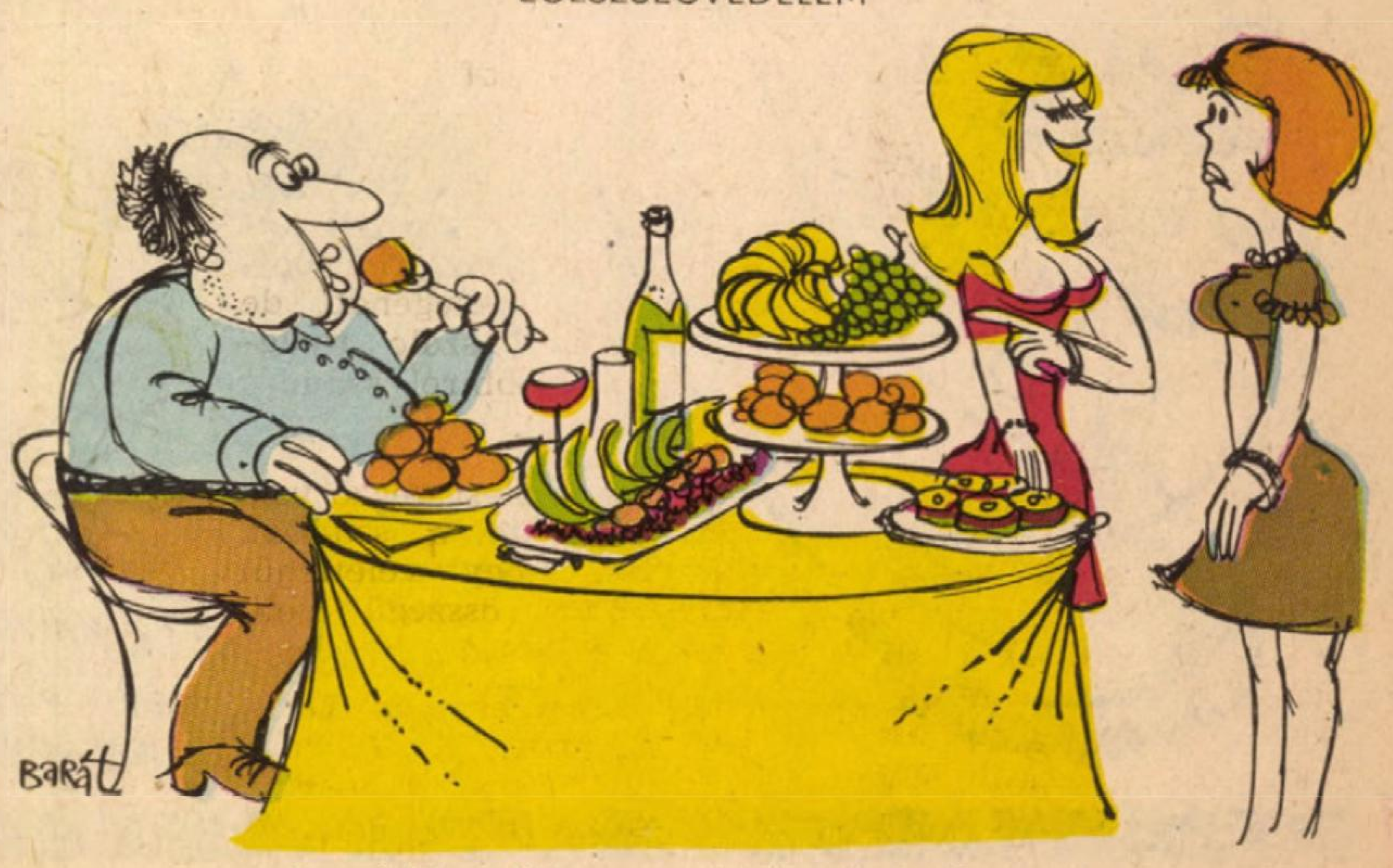
Peterdi Pál

TÁJÉKOZOTT ASSZONY

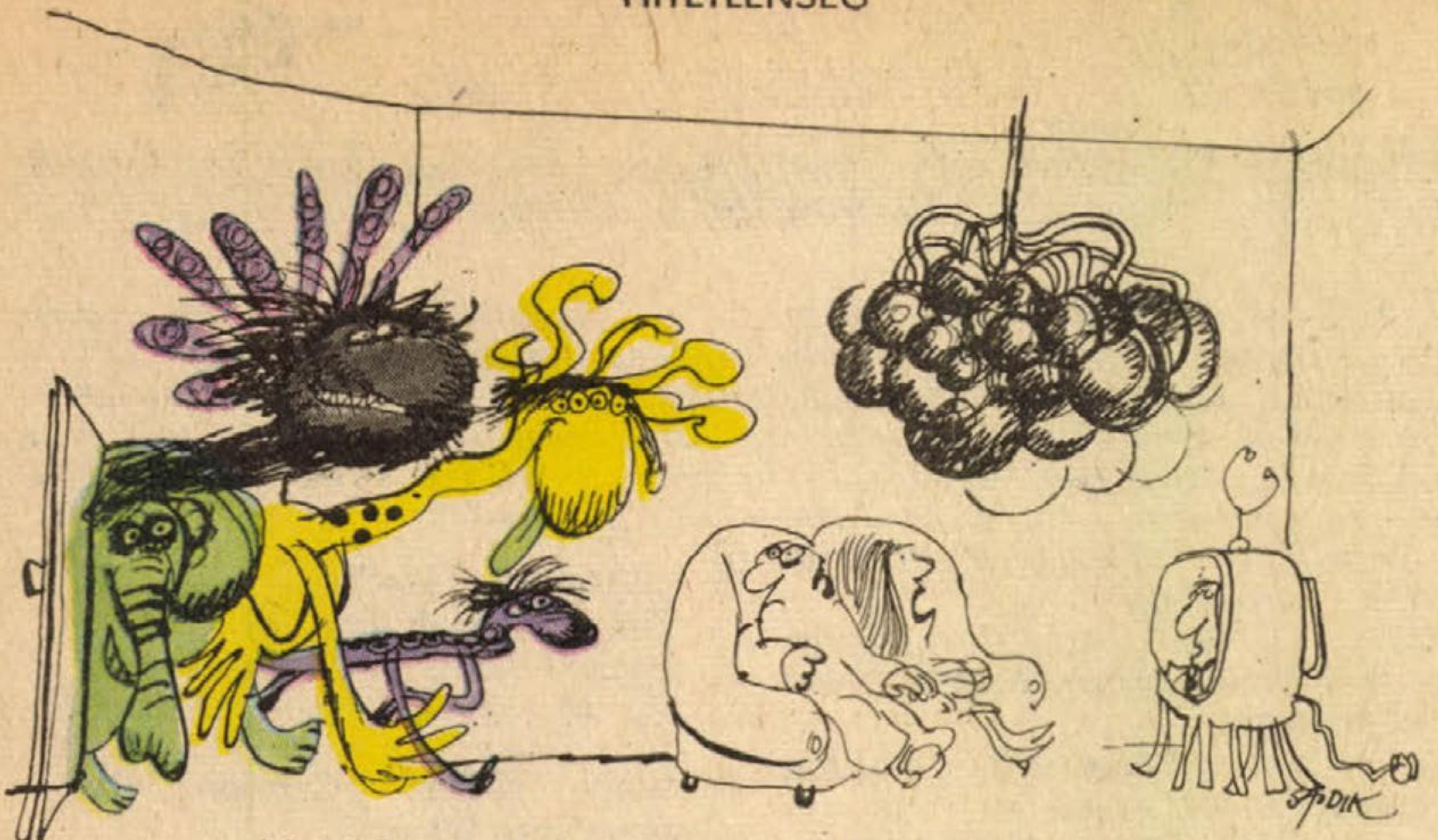
– Találj ki magadnak valami más betegséget, mert influenza nálunk soha nincs...

EGÉSZSÉGVÉDELEM

– Legalább addig nem dohányzik, amíg eszik...

HITETLENSÉG

– Majd ha a tévé bemutatja, akkor elhiszem őket!

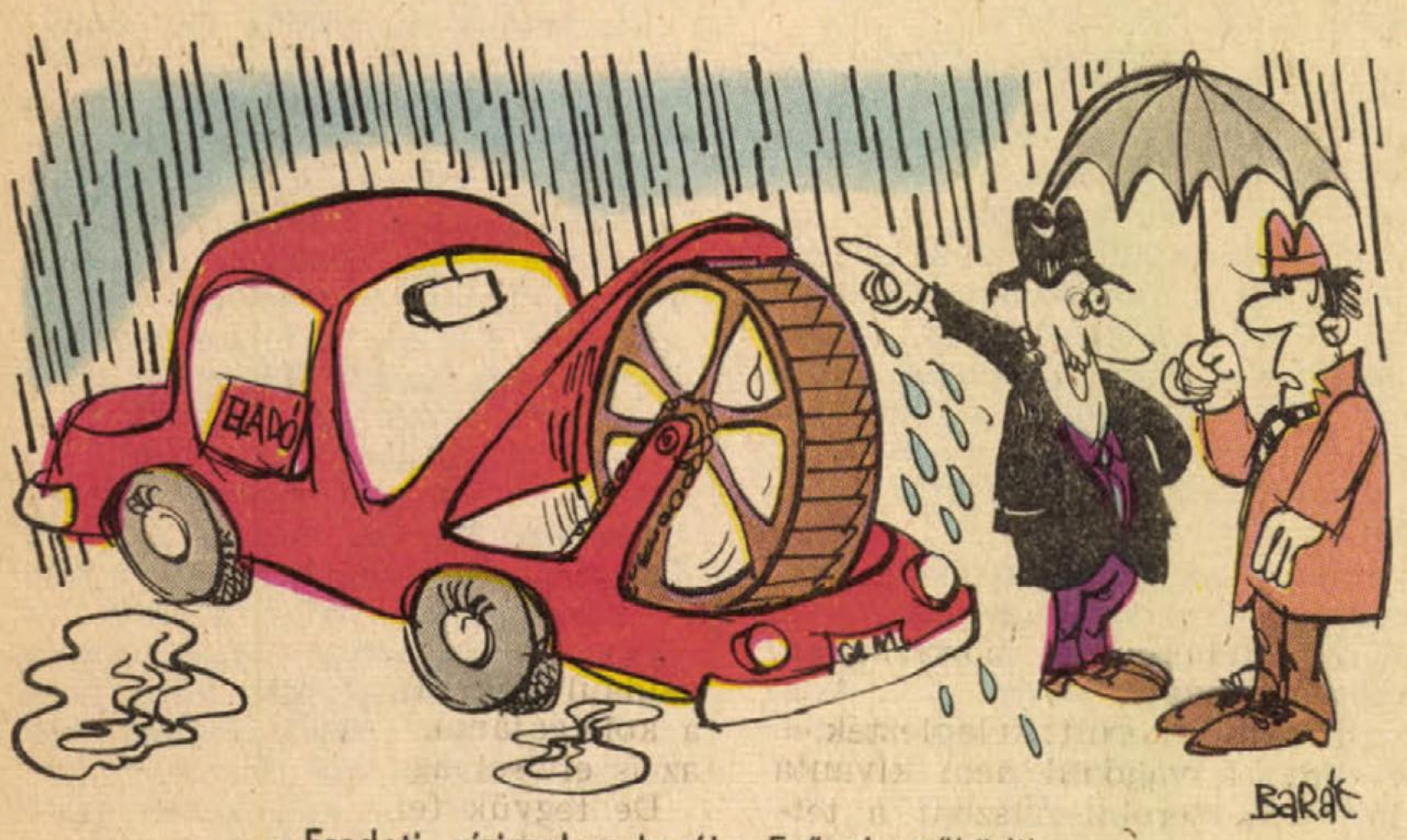
VÉDEKEZŐ TAKTIKA

A FŐNÖK JOBBKEZE

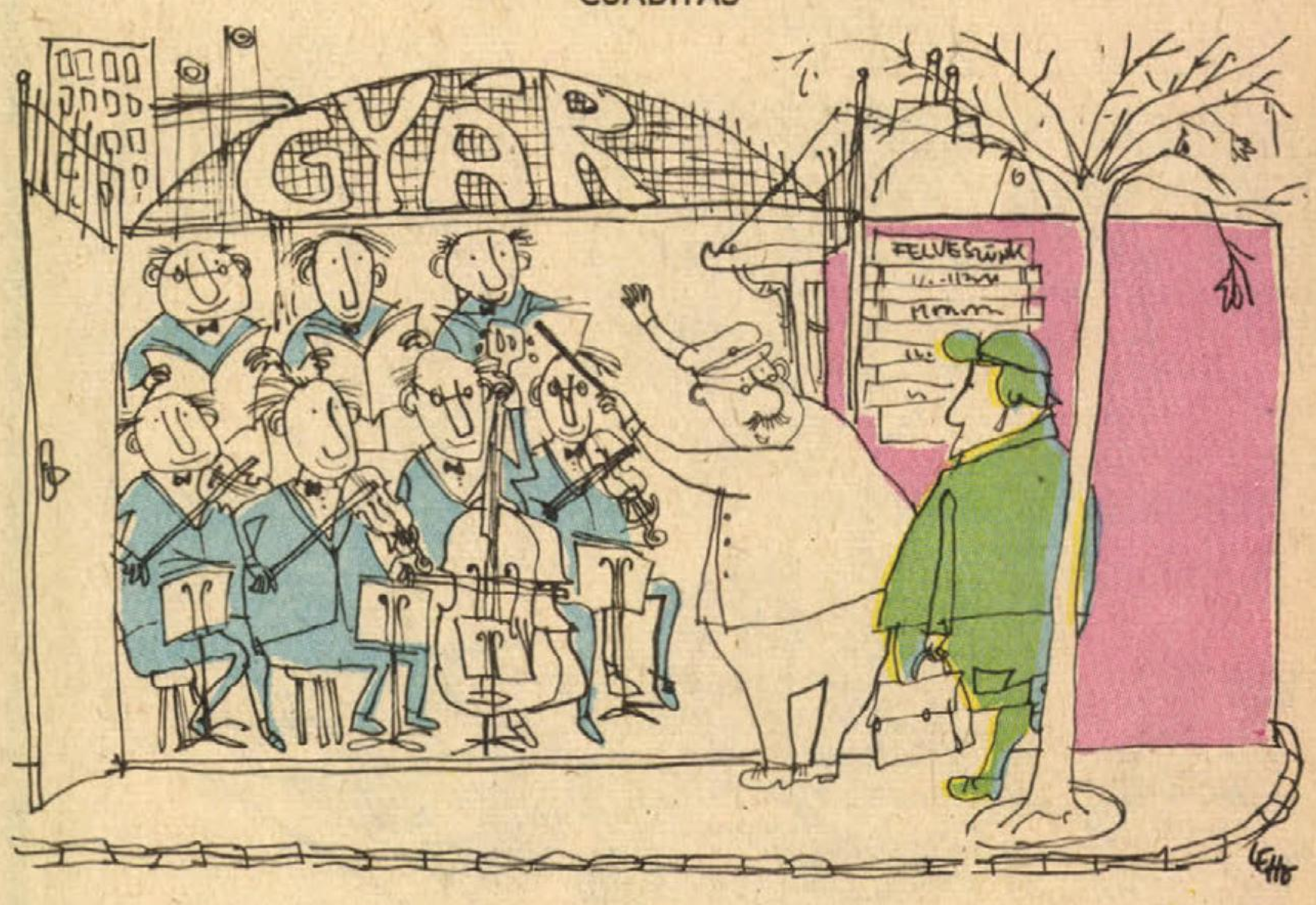

ELŐNYÖS AJÁNLAT

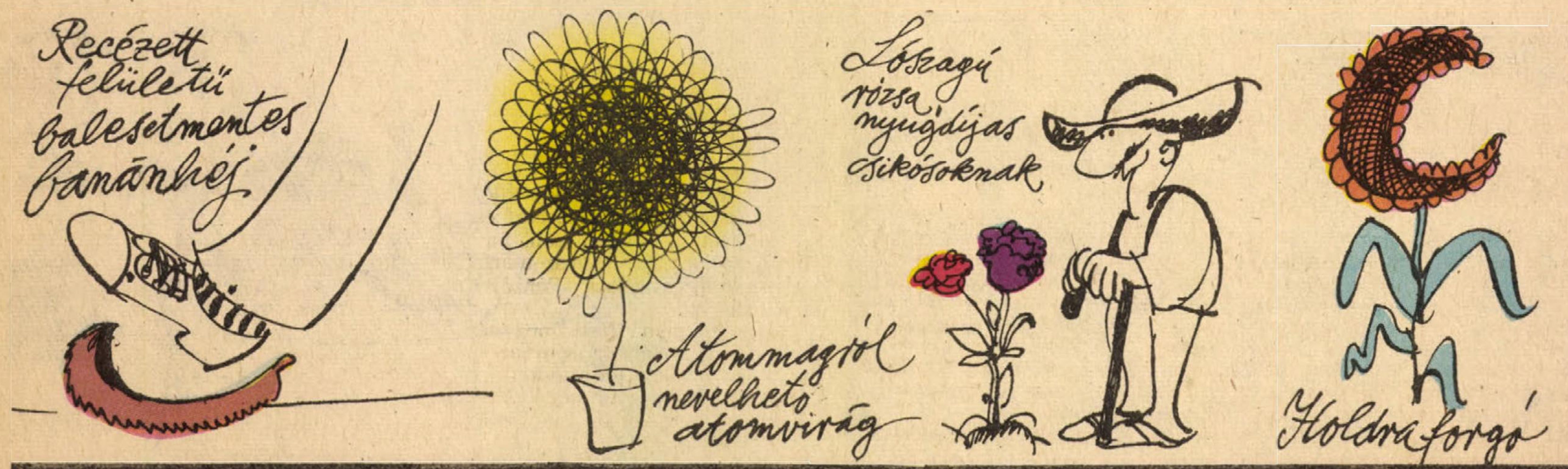
– Eredeti vízimalom-kerék. Esővel működik...

CSÁBÍTÁS

– Na, döntse el: belép vagy nem lép be?

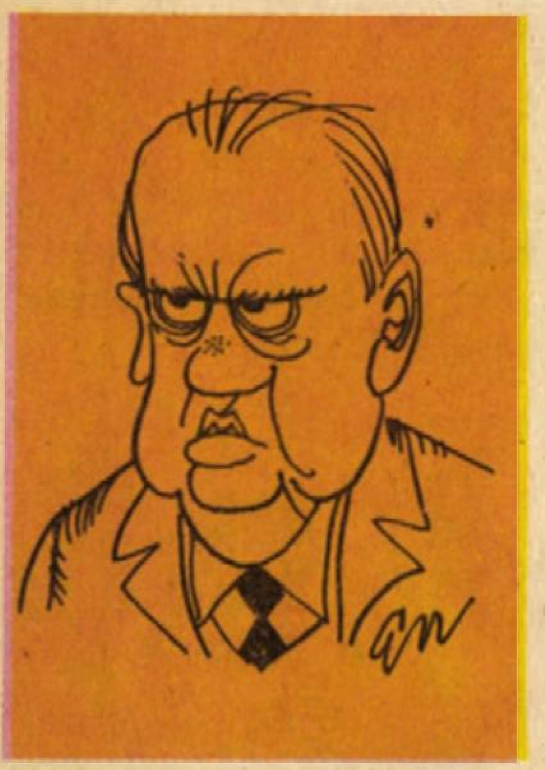
SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD NÖVÉNYEIBŐL

A LUDAS MATYI MEGMAGYARÁZZA

Kedves Olvasónk! Ha véletlenül elolvassa a 15. oldalon található impresszumot, észreveszi, hogy az évtizedek óta megszokott nevek helyett újakat talál. Ennek az a magyarázata, hogy Tabi László, aki a Ludas Matyi egyik alapítója és 1957 óta főszerkesztője volt, valamint Földes György, aki 1953 óta főszerkesztő-helyetteseként dolgozott lapunknál, ez év elején nyugdíjba vonult.

KÉPZELT BESZÉLGETÉS

— Ön Tabi László, aki több mint három évtizedig volt a Ludas Matyi...

— Pardon, egy újságíró legyen pontos. Harmincegy esztendeig dolgoztam a Ludas Matyinál. Azt hiszem, ez országos csúcs!

— Mire a legbüszkébb?

— Sikerült elintéznem, hogy a Ferihegyi repülőtéren támasszák ki a lengőajtókat.

— Ez azt jelenti, hogy keserű ember?

— Nem. Én mindent elmondtam, amit el akartam mondani. Egy és mást rólunk az „Egy és más" rovatban...

— Pardon egy percre! Ezzel kapcsolatban azt szeretném mondani...

— Igen. Ilyen című rovatom is volt a Népszabadságban. „Pardon egy percre!"

— Műfaja?

— Humoros publicisztika.

— Ezek az írások aktuális témákról szóltak.

— Ha elolvassa a könyveimet, rájön, hogy ezek a témák még mindig aktuálisak.

— Örül ennek?

— Közéleti emberként nem, de mint humoristák, igen.

— Elnézést, hogy közbeszólok: mint humorista.

— Nem. Azért mondtam humoristákat, mert a „Ketten beszélnek" című írásaimban mindig önmagammal beszéltem meg a világ dolgait. Ha úgy éreztem, hogy én ketten kevesen vagyunk, színdarabot írtam.

— Munkásságát két József Attila-díjjal jutalmazták.

— És sok százezren nézték meg vígjátékaimat. Ez is felér két irodalmi díjjal.

— Tehát mindig mindent el tudott mondani, amit akart?

— Azt hiszem, igen. A feleségem mindig végighallgatott...

A KÖZÉRZETRŐL

Szóval, ha jól értettem, azért jött el hozzám, mert rossz a közérzete.

— Igenis, doktor úr.

— Nyújtsa ki a nyelvét.

— Eee...

— Piros.

— Ugye?

— Egészségesen szépen, normálisan piros. Tátsa ki a száját.

— Áááá...

— Tiszta. A torka szokott fájni?

— Nem szokott. Talán a manduláim...

— Nincs is mandulája.

— Ja, igaz. Bocsánat.

— Étvágya van?

— Van. Nagyon jó étvágyam van, doktor úr. Épp ez az érdekes, hogy nagyon jó étvágyam van.

— És az emésztése?

— Egész jó. Arra sem panaszkodhatom. Csak tudja, doktor úr, a közérzetem... aggaszt egy kicsit..

— No nézzük a hörgőket... Sóhajtson mélyeket...

— Phhh-chhh... phhh-chhh...

— Teljesen rendben. Szúrást nem érzett közben?

— Nem. Egyáltalán nem. Baj?

— Nem. A tüdeje teljesen rendben. A gyomra is. A járás nem esik nehezére?

— Nem. Kilométereket sétálok egész könnyen. Tegnap délután csak úgy unalomból kisétáltam Pomázra. Igaz, hogy vissza a HÉV-vel jöttem...

— És még sincs jól...

— Mégsem vagyok jól.

— Alszik rendesen?

— Mint egy mormota. Két vekker ébreszt minden reggel.

— Talán nagyon aluszékony?

— Dehogyis, doktor úr. Egyáltalán nem vagyok aluszékony. Amíg le nem fekszem, nem is vagyok álmos. Amint lefekszem, elalszom...

— Munkakedve van?

— Van. Valami túl nagy sohasem volt, de amennyi volt, annyi van is.

— Fejfájások?

— Soha. Régebben voltak, de az utóbbi időben soha.

— Nyomasztó álmok?

— Áh. Nem is szoktam álmodni.

— Hunyja be a szemét. Úgy. És most próbáljon egyenesen felém jönni ... Úgy... Kitűnő.

— Kinyithatom a szemem?

— Igen. Egyensúlyzavarai? Vannak?

— Nincsenek. Most nálunk átépítik a lépcsőházat, a lépcsőket elvitték, és a lakók a karfán csúsznak le a földszintre. Hát én a karfán nem csúszom, hanem leggyalogolok.

— Nem fogyott nagyon le az utóbbi időben?

— Nem.

— Meg sem hízott?

— Azt sem. Az utóbbi időben változatlan a súlyom.

— Érthetetlen. De mi a panasza tulajdonképpen?

— A közérzetem, doktor úr. A közérzetem.

— Ezt már mondta. De mi az, amit érez?

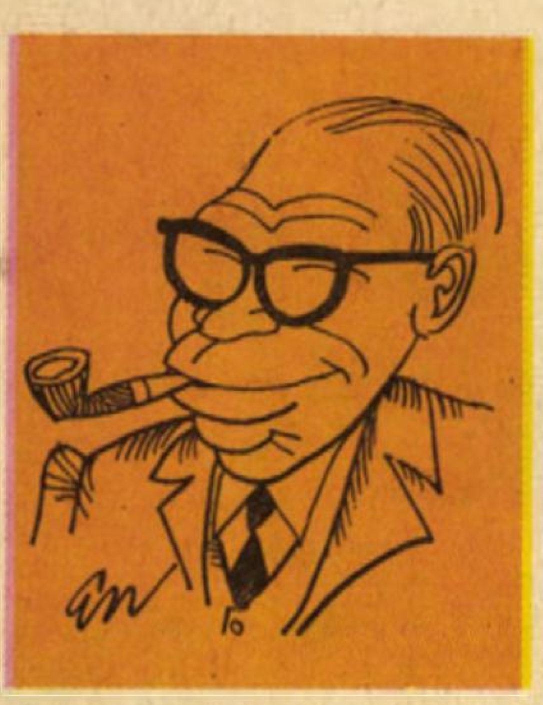
— Nem érzek semmit. Az égvilágon semmit.

— Hát akkor honnan veszi, hogy rossz a közérzete?

— Az eszpresszóban hallottam.

Tabi László

A „Színem-java" című kötetből.

ÖNINTERJÚ

— Hogyan lett humorista?

— Én újságíró vagyok. Humorista nem lesz, hanem születik.

— Tehát ön már a születésekor tudott humort írni?

— Hosszas előtanulmányokat folytattam: négy elemi, négy év fémipari szakiskola (ma technikum), nyolc gimnázium, érettségivel, és négy év jogi egyetem diploma nélkül. Ez húsz év.

— Jóságos ég! Húsz évig csak arra készült, hogy humorista legyen?

— Miért csodálkozik? Húsz év is kevés volt. Én nem humort, hanem szatirikus publicisztikát írok. Témáim közérdekűek. De sajnos még Art Buchwald is jobb nálam.

— Ezt nem vitatom.

— A szatíra nem könnyű műfaj. Az iskolai előtanulmányaimhoz tegyen még hozzá kerek ötven évet az életből. Ebből a Ludasnál majdnem egy negyedszázadot töltöttem. Szép volt, elég volt...

— Hogyan tudott ennyi ideig a főszerkesztő-helyettesi székben ülni?

— Néha fel is álltam. Olykor fejre is, de ez nem számított. Engem senki sem akart megfúrni, senki sem irigyelt. Tíz évet nyugodtan rálapátoltam a hatvanra.

— De még mindig nem felelt arra a kérdésemre, hogy hogyan lett humorista.

— Ne firtassa! Írtam majdnem ezer szatírát (humoreszket), megjelent három gyűjteményes kötetem, megteremtettem Tepliák kartársat, az ügyeskedő vállalati embert; Lacikát, a mindenféle családi ügyet kiteregető gyerek figuráját és a „Levélváltást"... Ezt a jövőben folytatni fogom a Ludas hasábjain, hogyha az olvasók továbbra is felkeresnek — a rendszerint visszásságokat feltáró — leveleikkel.

— Hogy őszinte legyek, ez megnyugtat.

— Engem is! Reggelenként tornázom. Jólesik, felfrissít. Megmozgatja az izmaimat. Az írás szellemi torna. Jót tesz az agytekervényeknek. Szellemileg sem satnyul el az ember.

— Könyörgök, árulja el már végre, hogyan lett humorista?

— A legegyszerűbben: huszonhárom évvel ezelőtt kineveztek.

— Fantasztikus! Hát ilyesmi is létezik?

— Mi az, hogy? Előfordult ez már miniszterrel is.

Máj

Egy vidéki gazdaság dolgozója négy kiló friss máját kísérelt meg kilopni a sertésvágóhíd telepéről. Teherautón, bőrtáskában, salakba ágyazva.

Terve nem sikerült: leleplezték.

Kis ügy: a vágóhíd nem kívánta rendőri útra terelni, viszont a tettenérés jegyzőkönyvét azzal a kéréssel küldte meg a gazdaság igazgatójának, hogy megtévedt dolgozója ellen indítson fegyelmi vizsgálatot.

Nem indított, hanem nyilatkozott

— Itt más mértékkel kell mérni — mondotta az igazgató. — Ha minden apróságból nagy ügyet csinálunk, egyszerűen nem tudunk dolgozni.

Valóban: négy kiló máj, nem sok máj.

Az a kérdés, mennyit bír el belőle az ember lelkiismerete?

Van, akinek a lelkiismerete csak egy kiló máját bír el, de azt is megfizeti.

Van, akinek persze négy kiló máját is elbír a lelkiismerete, és azt is megfizeti. A húsboltban, ha kap. Ha nem kap, akkor vesz marhafelsált, esetleg oldalast. Pénzért. De nem lop.

Van, aki nem fizeti meg sem a máját, sem a felsált, sem az oldalast. Egyszerűen eltulajdonítja az egy kilót is meg a négy kilót is. S nem mindig teherautón. Hanem egyéb más módon...

És elbírja a lelkiismerete.

Mert a lelkiismeret rugalmas portéka.

Egy ember lelkiismerete elvisel például négy kiló lopott máját. De a kollégájának is van lelkiismerete: az is elvisel ugyanennyit.

De tegyük fel, hogy egy üzemben ezren dolgoznak, s közülük ötszáznak rugalmas a lelkiismerete, akkor már kétezer kiló májról van szó. Sok kicsi sokra megy!

Kétezer kiló máj pedig sok máj.

Ha nincs fegyelmi a négy kilóért, akkor nem lesz felelősségre vonás a kétezer kilóért sem. Elvégre az is csak négy-négy kiló — fejenként. Ötszázszor négy kiló...

Ha nincs felelősségre vonás, akkor még rugalmasabbá válik a lelkiismeret.

Ma négy kiló máj. Holnap kétezer kiló sertés...

Ma négy méter karton. Holnap kétezer méter szövet...

Ma négy szálfa. Holnap egy egész erdő...

Ma négy kapcsoló. Holnap negyven villanymotor...

Ma négy tucat sasszeg. Holnap egy gőzmozdony...

És így tovább, attól függően, milyen rugalmas a lelkiismeret és milyen rugalmas a vezető?!

Nem vagyok a megtorlások híve, de legalább a gőzmozdonynál fegyelmit kell indítani!

Földes György

A „Ne tessék mérgelődni!" című kötetből.

TRIBÜN

Anglia és Wales válogatottja rögbimérkőzést játszott Cardiffban. Sorsolás, kézfogás.

— Remélem, hogy a jobbik csapat győz — mondja a vendéglátók csapatkapitánya a brit fair-play szellemében.

— Én meg remélem, hogy nem — válaszol az angol kapitány.

Nem annyira a brit fairplay szellemében, de nagyon őszintén.

*

Az AS Roma vezetősége levelet kapott a Lazio elleni helyi rangadó előtt. Egy szurkoló írta: „Ha VI. Pál pápa megjelenne a mérkőzésen, minden bizonnyal találnának a számára egy helyet. Nos, én biztosan tudom, hogy a pápa nem lesz ott. Ily módon nyugodtan elküldhetik címemre az ő jegyét.”

Megkapta.

Egyszerűbb lett volna, ha egyenest a pénztárhoz megy. Félház volt a stadionban.

*

Berkeleyben laboratóriumi méréseket végeztek sportügyben. Kiderült, hogy egy jobbhorog gyorsabb, mint egy kapáslövés. A profi golfozók labdája 193, a legjobb teniszezők adogatása 189 km/óra sebességgel süvít. Ezzel szemben Jack Dempsey ökle 217, Muhammad Alié 209 kilométeres sebességgel tette meg párcentis útját az ellenfél álláig. Mintha a plafon szakadna a szerencsétlenre! Ehhez képest egy telitalált futball-labda csak settenkedik, a 174 kilométeres sebességet is alig éri el.

Johann Cruyff: Nem baj, ha lassan megy, csak bemenjen!

*

Peru játékvezetői kara érdekes újoncokkal bővült. A „Szent Misszió” rendház hat fiatal szerzetese jelentkezett tanfolyamra. Felvették őket. Magyarázat: A mérkőzések egyre durvábbak. Nem árt, ha valaki mindig kéznél van az utolsó kenettel.

*

A Queen's Park Rangers szilveszteri mulatságán Stan Bowles, a csapat sztárja érdekes bejelentést tett:

— Fiúk, szakítottam a hazárdjátékkal. Mostantól fogva nem kártyázom és nem fogadok.

— Ugyan Stan — szólt David Webb, a csapat védőjátékosa. — Úgysem bírod megállni.

— Nem?

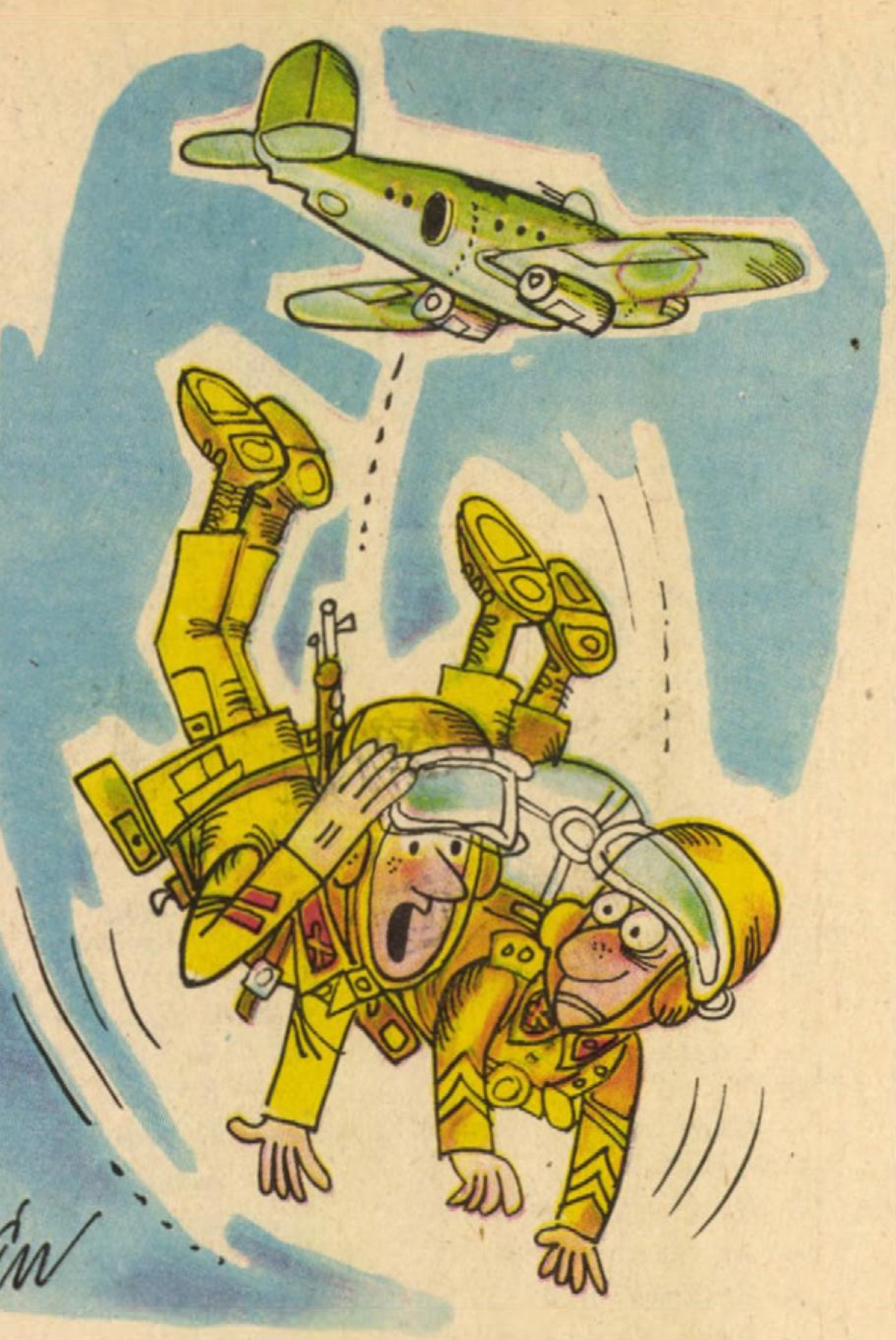
— Nem.

— Na, mibe fogadjunk?

(p. p.)

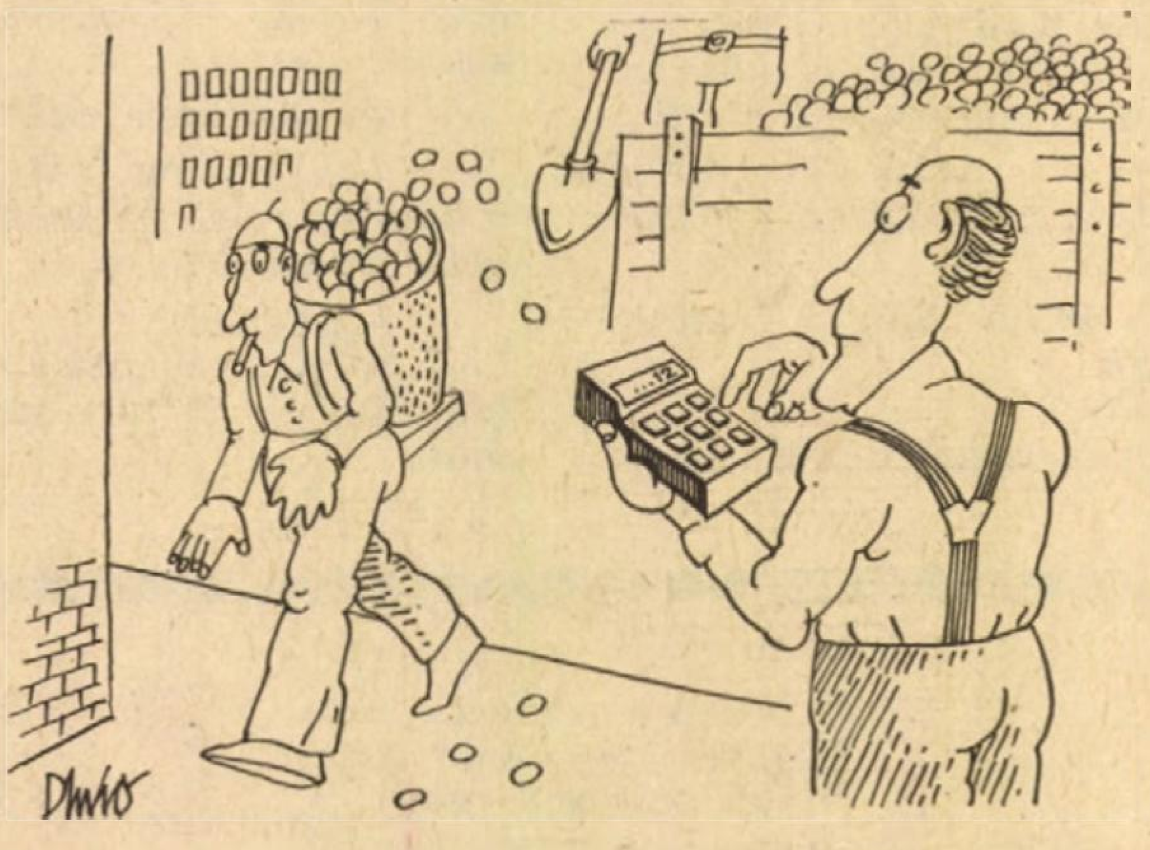

ÚJONC

– Kapitány úr, jelentem, vissza kell mennem. A ruhatárban felejtettem az ejtőernyőmet.

MIRE JÓ A ZSEBSZÁMOLÓGÉP?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Higgye el, uram, a munka sokkal jobban megy, ha az ember közben énekel hozzá.

— Én sajnos ezt nem tehetem meg...

— Miért nem?

— Mert trombitás vagyok!

ELFELEDETT

Elolvasván az elmúlt esztendőben 242 és fél cikket, riportot, színes tudósítást a fűszerek tárgyában, meggyőződttem róla, hogy e téren a feledékenység, sőt a hagyománytagadás bűnébe estünk. Csupáncsak a sót, paprikát, borsot ismerjük, de azt szórjuk rendületlenül. Pedig léteznek egyrészt régi magyar fűszerszámok, másrészt idegen földiek is, melyek frissítőleg hatnak tespedt ínyünkre. Hozzáláttam hát és az ismert nemismerteken túl (kakukkfű, rozmaring, tárkony) újakat kutattam fel az irodalomban, szabad legyen néhányukat a kényes ízlésű evő-olvasónak ajánlanom.

Tősgyökeres magyar fűszer a *csibókos repence.* A düledező zsombékok és a zsúpfedeles káka tövén költögető egyszíkű kabakos növény szárából és leveléből lisztet őrlünk, vastagon megszórjuk vele a töltöttkáposztát, a csörögefánkot, de alkalmas bécsi szelet panírozására és borotválkozáskori after shave-nek is.

Kalotaszeg vidékén nagyon kedvelik a *posmonyt.* Íze némileg hasonlít a fahéjhoz, de alig különbözik a kvárgliétól is. Régi erdélyi lakomákon a vőfély marokszámra szórta a násznép hajába.

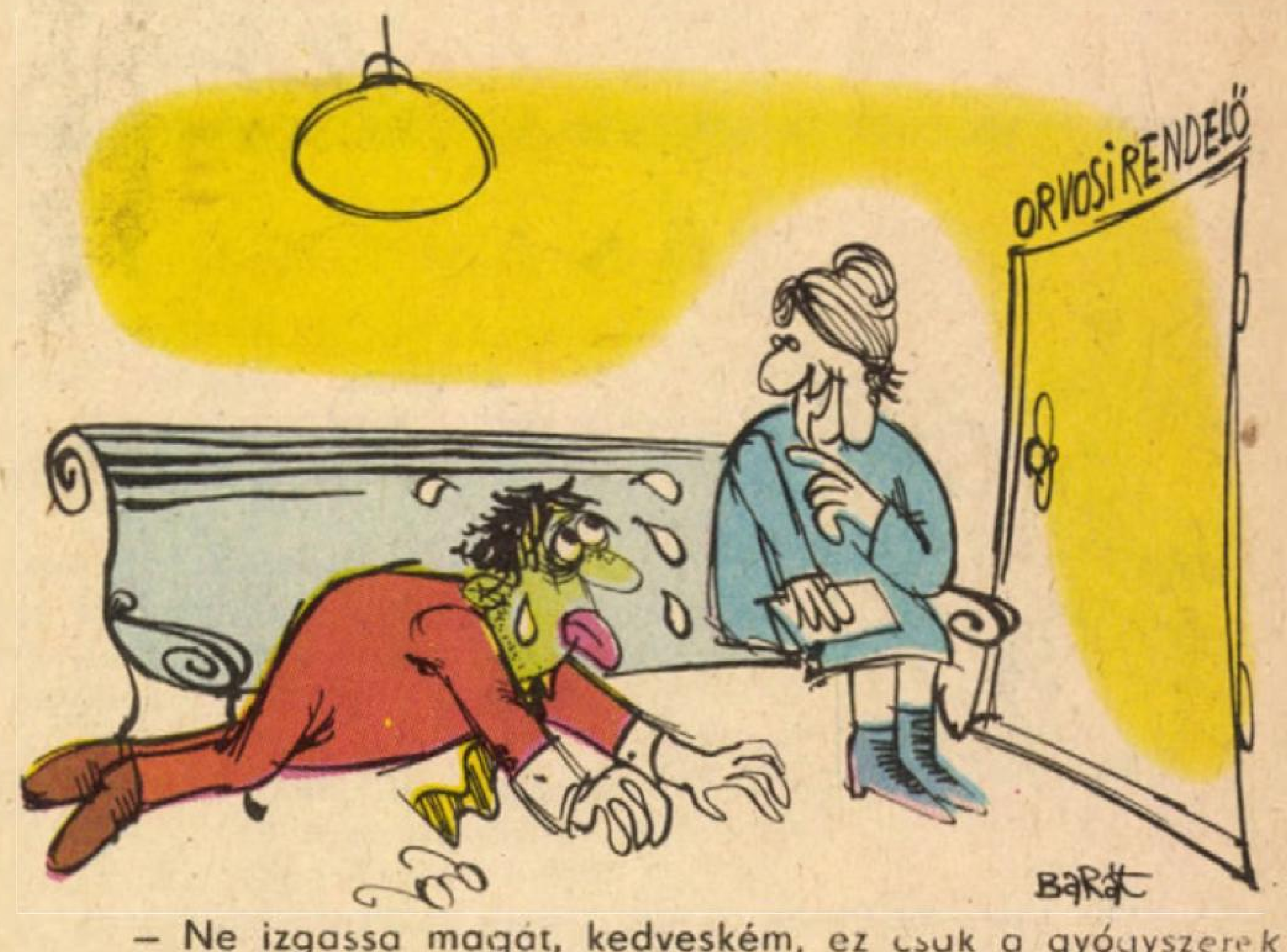
Az észak-magyarországi bányavidéken, a hámorok táján, erős keletje volt a *részteIt patkószegnek.* Ezt a markáns karakterű, férfias zamatú fűszert eredetileg protestáns fríz mesterlegények hozták be hazánkba. (1422-es okirat a selmecbányai levéltárból: „Mi a frízkarika lehet ebben a kalácsban, hogy úgy tsikar tőle a bendőm?”)

Idehaza teljességgel ismeretlen a *quontrectipolozülü* nevű fűszer, annak ellenére, hogy a Húsvét-szigeteken a karácsonyi bejgli sütésénél közrendű ízesítőnek számít. A tésztát tartóssá teszi, a vele készült bejgli generációról generációra érintetlenül öröklődik.

Ugyancsak idegenkednek hazánkban a *rozmárfaggyú-*

SZAKÉRTELEM

– Ne izgassa magát, kedveském, ez csak a gyógyszerek mellékhatása . .

EGÉSZSÉGES UTÓDAINK

fűszerszámok

tól, pedig kocsonyába keverve kitűnően helyettesíti a malacfarkát. Bármely háziasszony kis törődéssel előállíthatja a következőképpen: a nagy rozmárván-

dorlás idején, a jéghegy tetején kicsinyeit költő rozmáranyát cuppogással magunkhoz édesgetjük, ölünkbe vesszük, majd farktollát és kopoltyúját határozott mozdulattal tövig lefejjük.

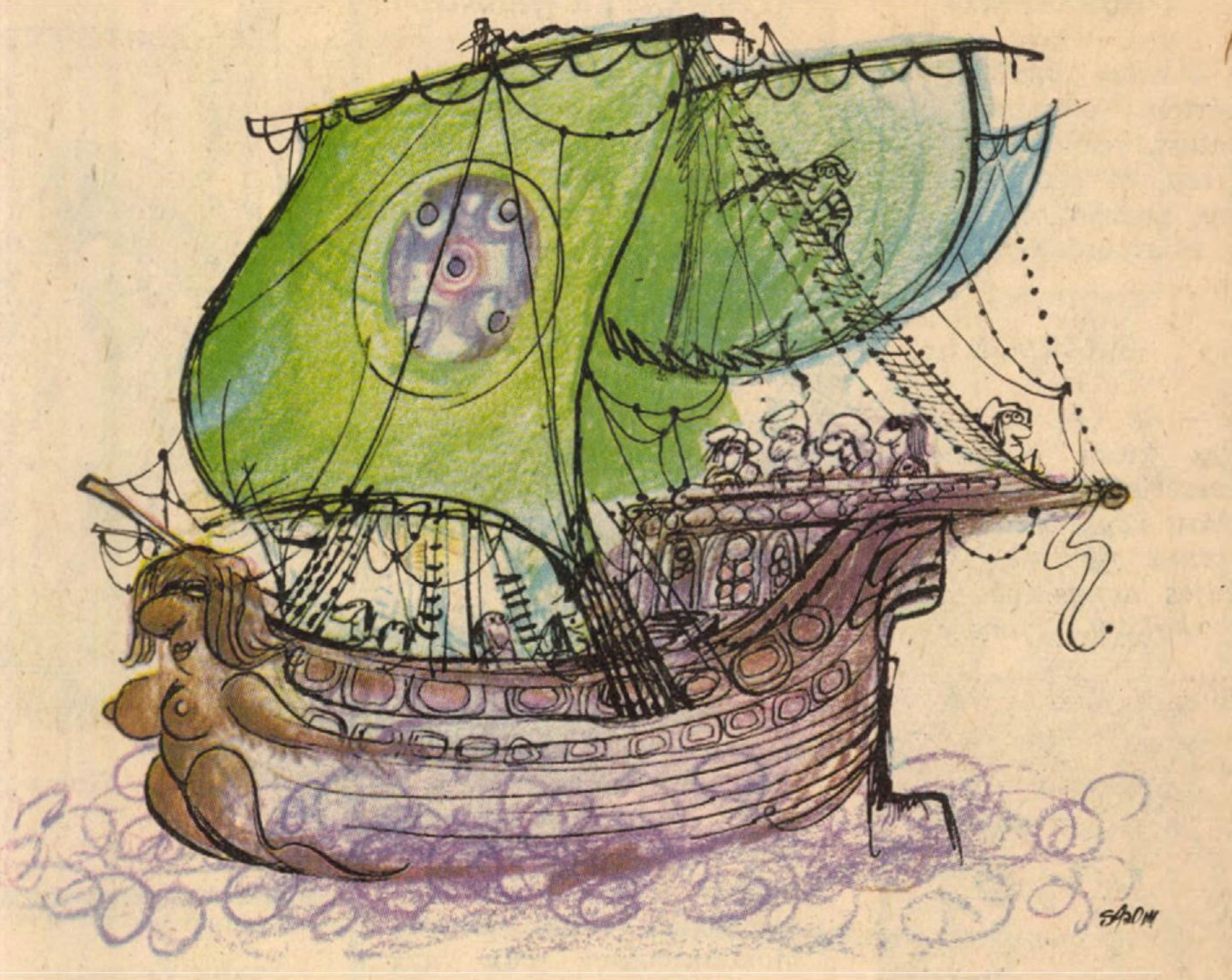
Eleink kedvelt fűszere volt a *fehér márga*. Sajnos az idők folyamán nagyrészt feledésbe merült, illetve használata a cementiparba szorult vissza. Pedig ez a pikáns ízű fehér por különösen a pörköltfélék ízesítésénél tesz hasznos szolgálatot. Vastagon megszórva véle a paprikáscsirkét, a halászlét, vagy a sertéspaprikást, annak élénkvörös színét kellemes hullafehérre változtatja és az ételt a tejbegrízhez teszi hasonlatossá. Nagy előnye még, hogy gyorsan megköt.

Rekettyések táján tenyész a *papköldöke* nevű zamatos magyar fűszer. Télvíz idején piros-fehér-zöld bóbitája már messziről kikandikál a pusztai hótakaróból. Kiváló hagymapótló. Felhasználása: tegyünk a kívánt ételbe sok hagymát, majd szórjunk bele ugyanannyi papköldökét, miáltal a hagymaíz végképp eltűnik. (Forrás- „Bides a tekintetes úrék istállója, mint egy szakajtó papköldöke.")

Valamennyi felkutatott fűszerféle ismertetésére helyünk nincs, jóllehet nagy számban vannak még hazai és más országbéli ízek, miket konyhaművészetünk javára fordíthatna. Ilyenek például a szottyos szittyó, a vadzselence, a füstölt békalencse, a gatyaszár és a ködmönzsír, csakúgy mint a provence-i csótány, az osztrák viribuszunitisz, a kubánmenti zdrásztutye, vagy a török üzgürübüzgür.

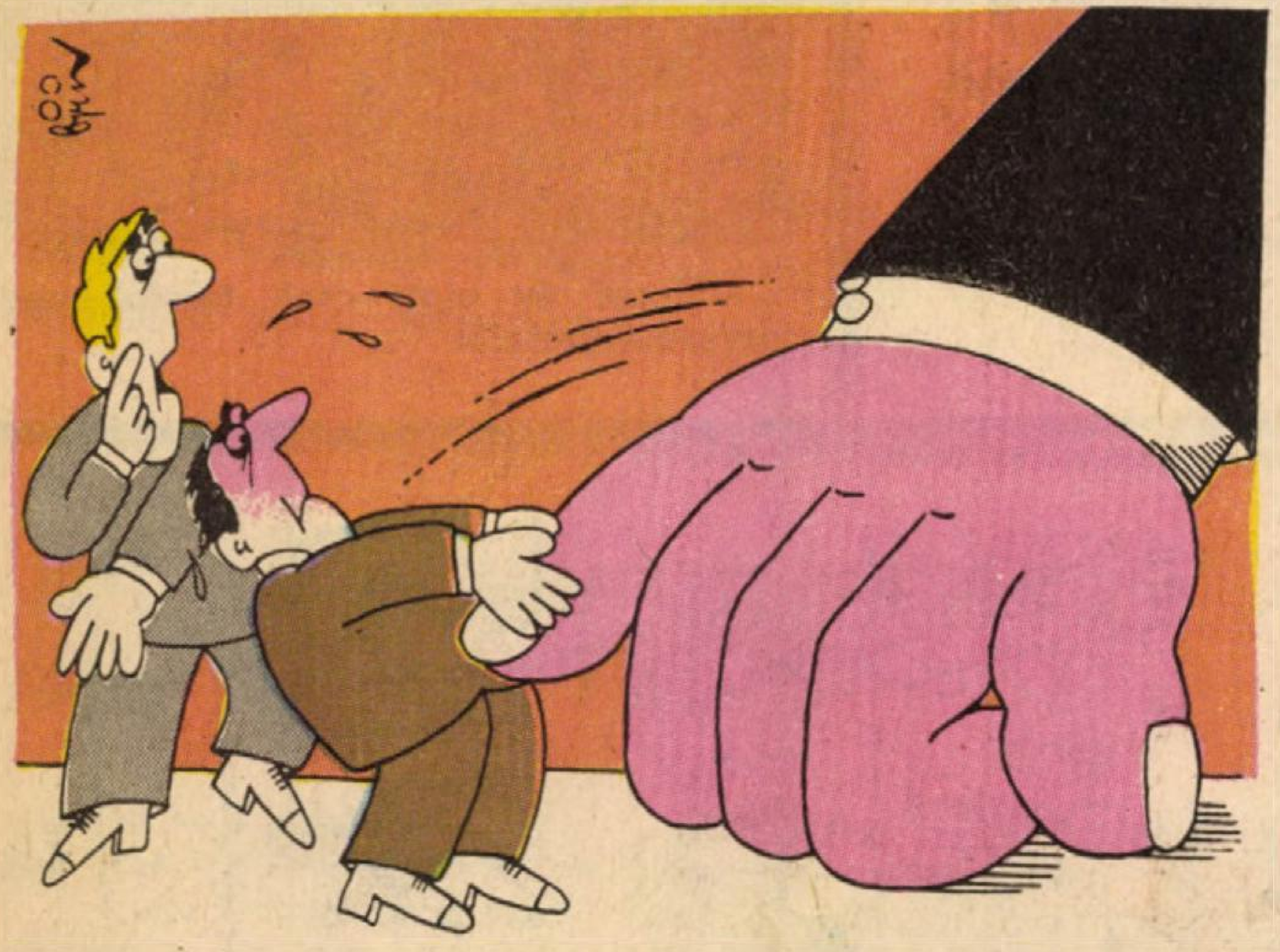
Novobáczky Sándor

GYAVASÁG

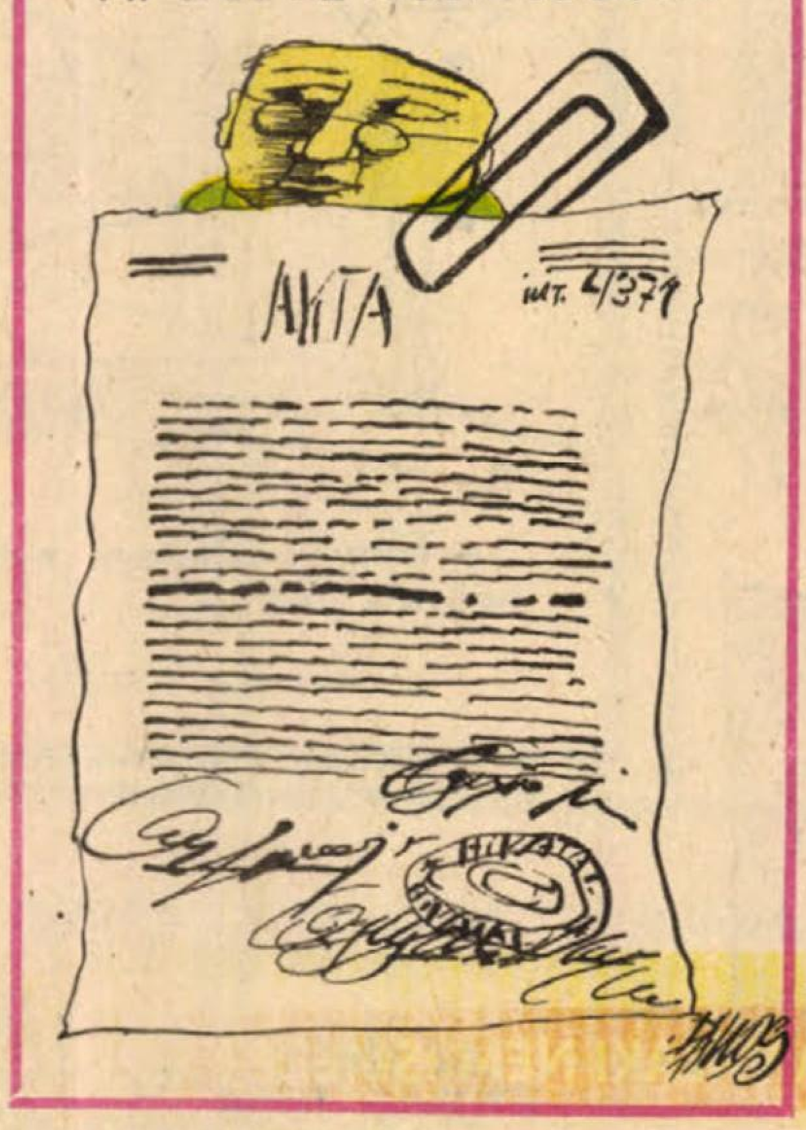
– Azért kerüljük meg harmadszor a Földet, mert a kapitányunk nem meri megmutatni otthon a feleségének, hogy mit faragtatott a hajó orrára.

KARAKÁN BEOSZTOTT

– Te ujjat mersz húzni a főnökkel?!

MI VAN AZ AKTA MÖGÖTT?

FEGYELMI BIZOTTSÁG AZ MLSZ-BEN

– Ejnye-bejnye, hát szabad ilyen csúnyán viselkedni?...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI..

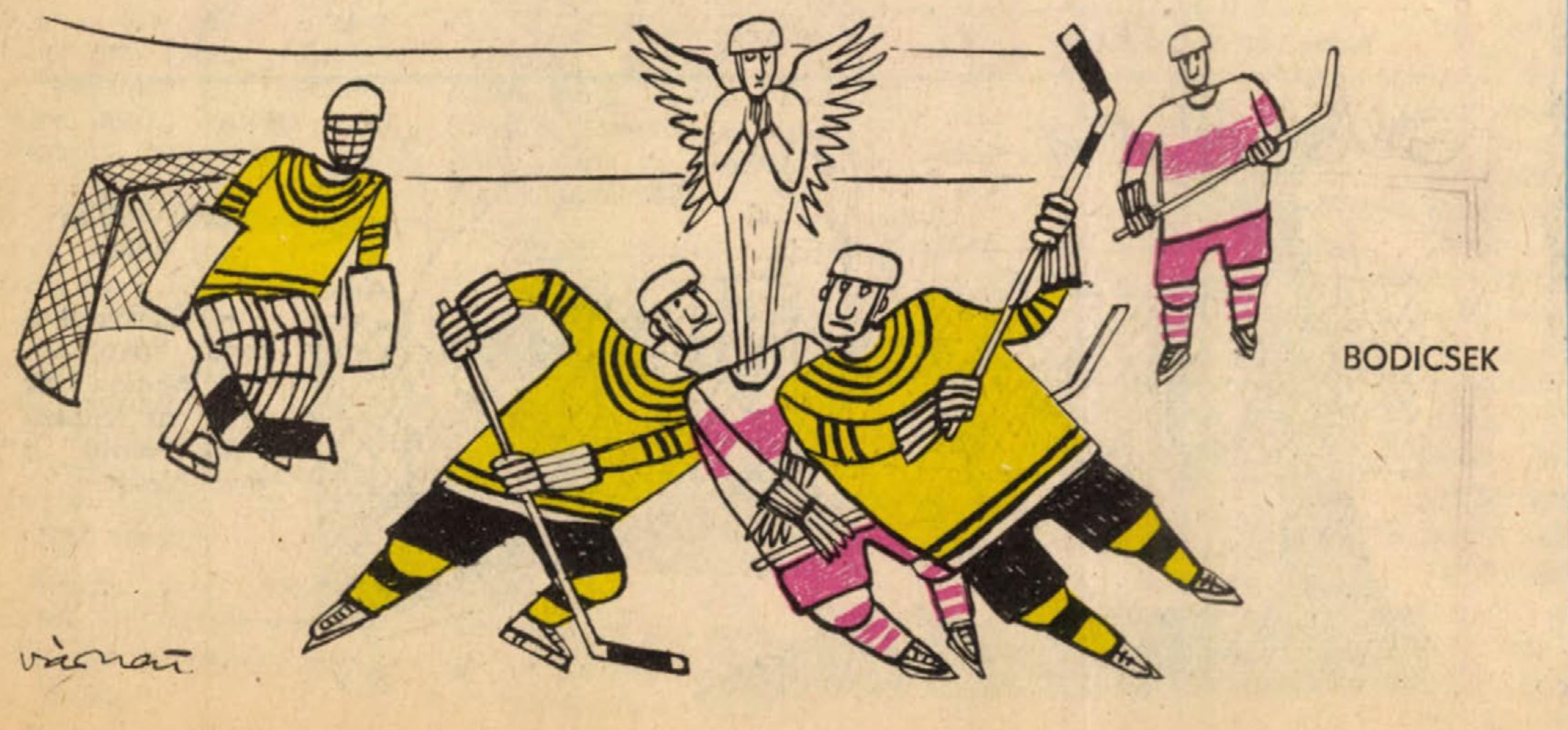
— Rossz gyerek vagy... nem akarod a levest megenni. Bezzeg más fiú örülne, ha csak a felét kapná...

— Én is — feleli a gyerek.

AZ ÚJ SZOBOR

– Végre rólunk is megemlékeztek...

BODICSEK

SZILÁNKOK

BÜSZKESÉG

— Soha senkitől nem kértem semmiféle támogatást, protekciót. Nem értem el semmiféle magas pozíciót. De mindezt a saját erőmből . . .

MOZIBAN

— Az ég szerelmére, egy kicsit hangosabban beszéljenek! Ha már önök miatt úgysem tudok a vászonra figyelni, legalább teljes hangerővel, szépen artikulálva mondják el,

mi is lett a Kovácsék lányával, akinek egy svéd autószerelő udvarol, de nem biztos, hogy ő a gyerek apja, lehetséges, hogy egy holland sajtgyáros . . .

PANASZKODIK A MÚZEUMŐR

— Miért mindig Lajos bácsi vigyáz az aktfestményekre, nekem pedig miért csak a virágcsendéletek jutnak?!

FURCSA JELSZÓ

Fizessenek a lelkiekben gazdagok!

ÖRÖK ELÉGEDETLEN

— Már 1976-ot írunk, és nálunk a filmeket még mindig jegyre adják . . .

SZÜLŐ ÉS GYEREK

Az öt testvér szépen, precízen beosztotta, hogy melyik hónapban melyikük hanyagolja el a mamát.

ABSZURD

— Mit cipel?

— A napközben felgyülemlett rossz kedvemet, ingerültségemet viszem haza a feleségemnek.

KOMMENTÁR NÉLKÜL

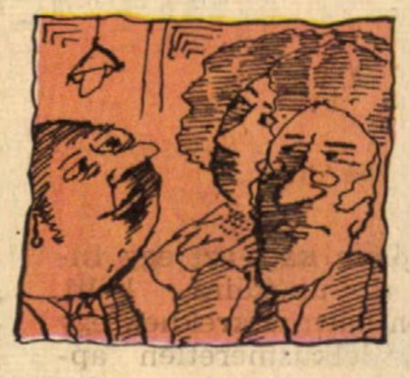
Néhány magyar filmrendező figyelmébe ajánlom világhírű lengyel kollégájuk, Andrzej Wajda nyilatkozatát:

— . . . Nem a dicsérő kritikák nyugtatnak meg, hanem a „telt ház" a moziban. Mindenki számára igyekszem filmet csinálni, nem egy elit, nem egy szűk réteg, nem a beavatottak számára. A nézőnél elért siker nélkül nem tudnék dolgozni. Ha úgy érezném, valami fontos mondanivalóm van az embereknek, de őket ez nem érdekli, felelősségérzetem arra késztetne, hogy 8 mm-es kamerát vegyek a kezembe, és lemondjak az állam millióiról . . .

ELLENŐRZÉS

— Csütörtökön, délelőtt féltizenegykor, meglepetésszerű ellenőrzést tartunk önöknél. Kérjük, legyenek kellően meglepve . . .

ÖRÖK VITA

— Maga egy kezdő, amatőr autóvezető, én viszont negyven éve hivatásos, profi gyalogos vagyok!

MEGBOCSÁTÁS

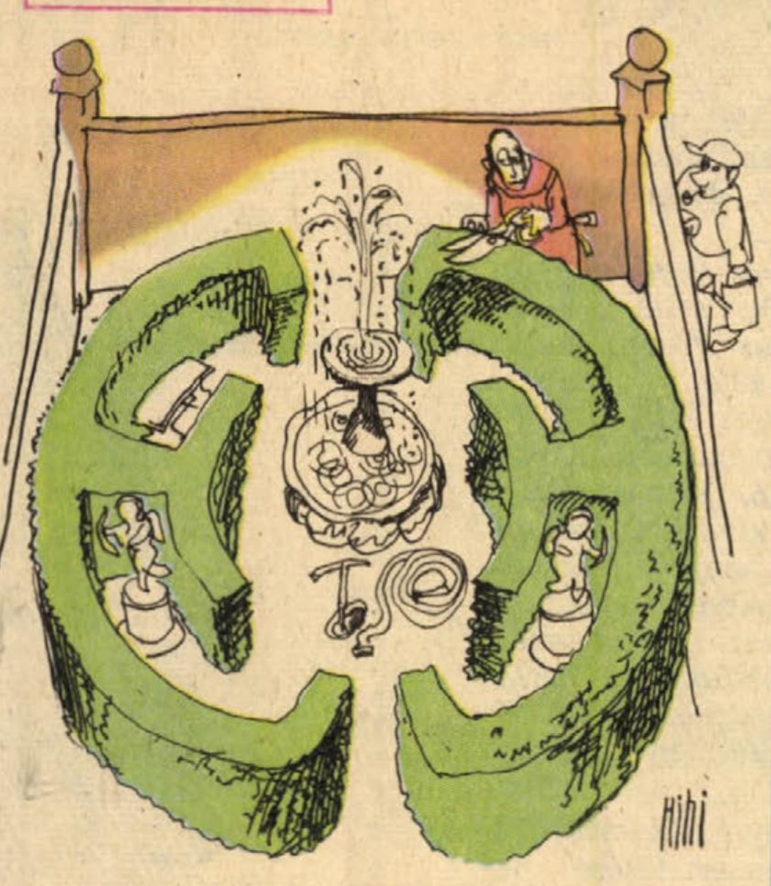
Sok-sok megértéssel, szeretettel, megbocsátással tekintek saját hibáimra.

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MI AZ ÖTÉVES TERVÜK?

Hegedűs István:

— Kialakítok egy kis háztájit.

Brenner György:

— Az attól függ . . .

Lehoczki István:

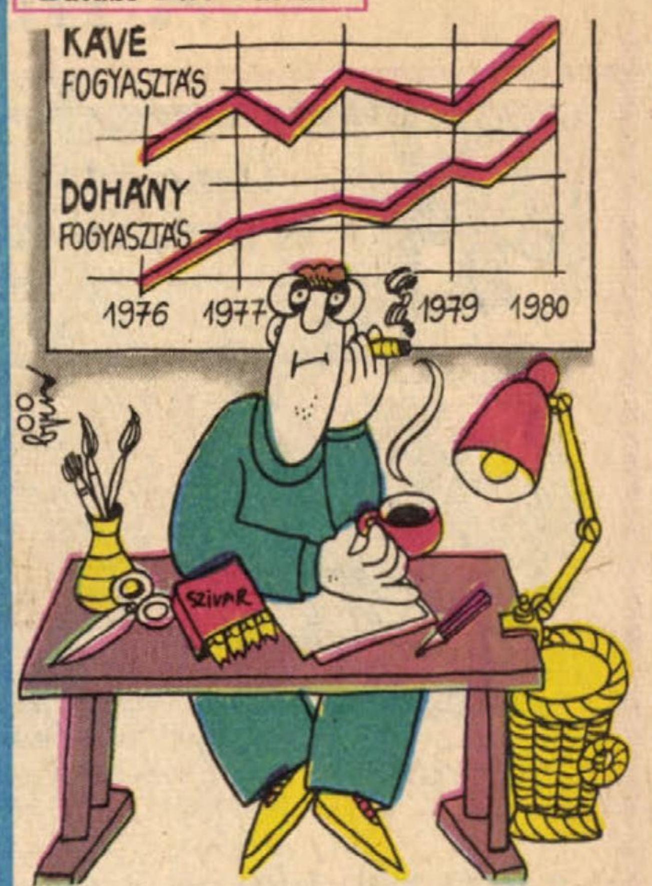
— Anyagi fedezet előteremtése egy kiemelt beruházásra.

Várnai György:

— Öt évet fogok öregedni.

Balázs-Piri Balázs:

— Tovább rongálom az egészségemet . . .

Sajdik Ferenc:

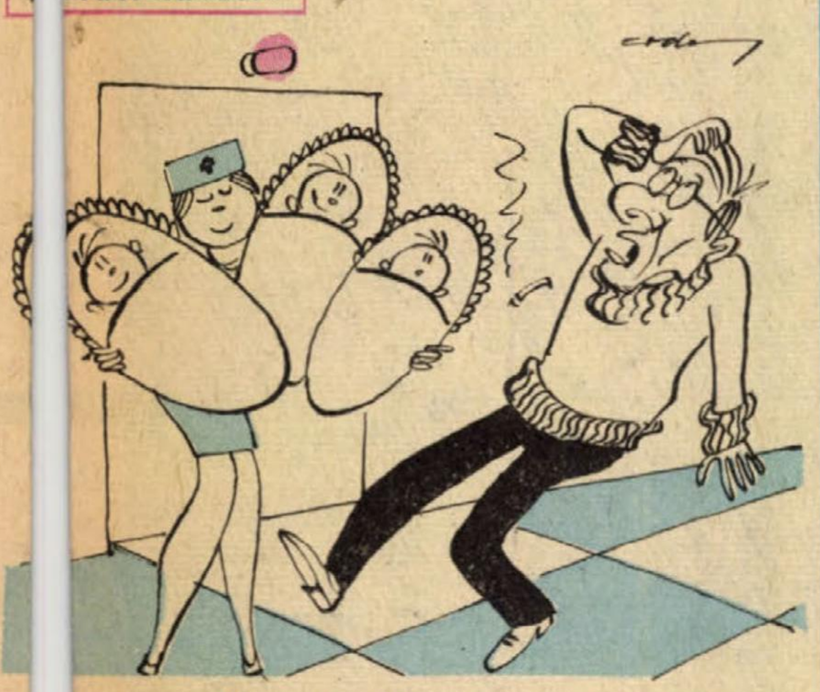
— Nem hozhatom nyilvánosságra. Még nem hagyták jóvá . . .

Dallos Jenő:

— Ennyi év alatt csak találok egy vízvezetékszerelőt . . .

Erdei Sándor:

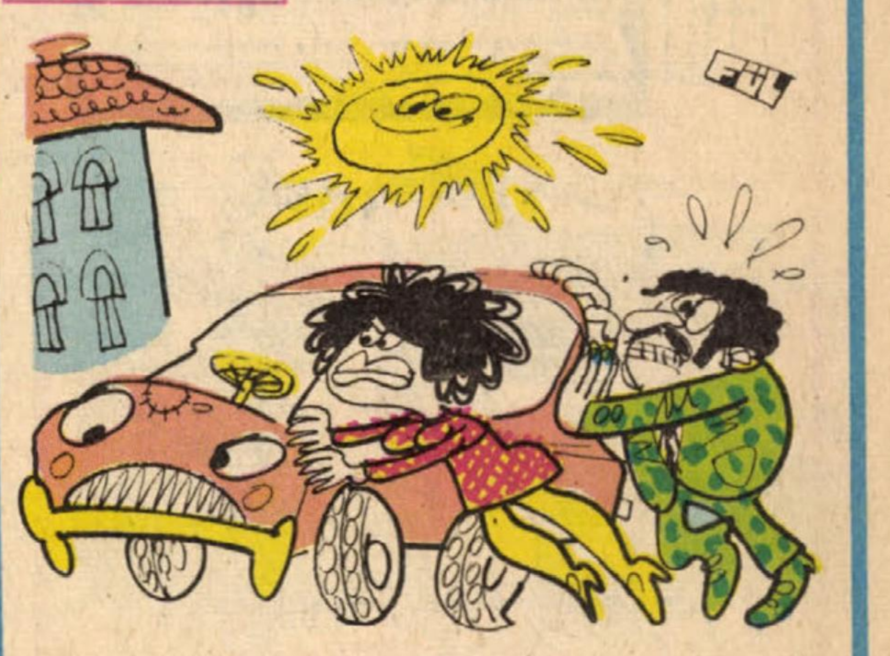
— Nagyobb lakást szeretnénk.

Barát József:

— Megpróbálok telefont szerezni.

Fülöp György:

— Egy új kocsi, vagy egy villamosbérlet!

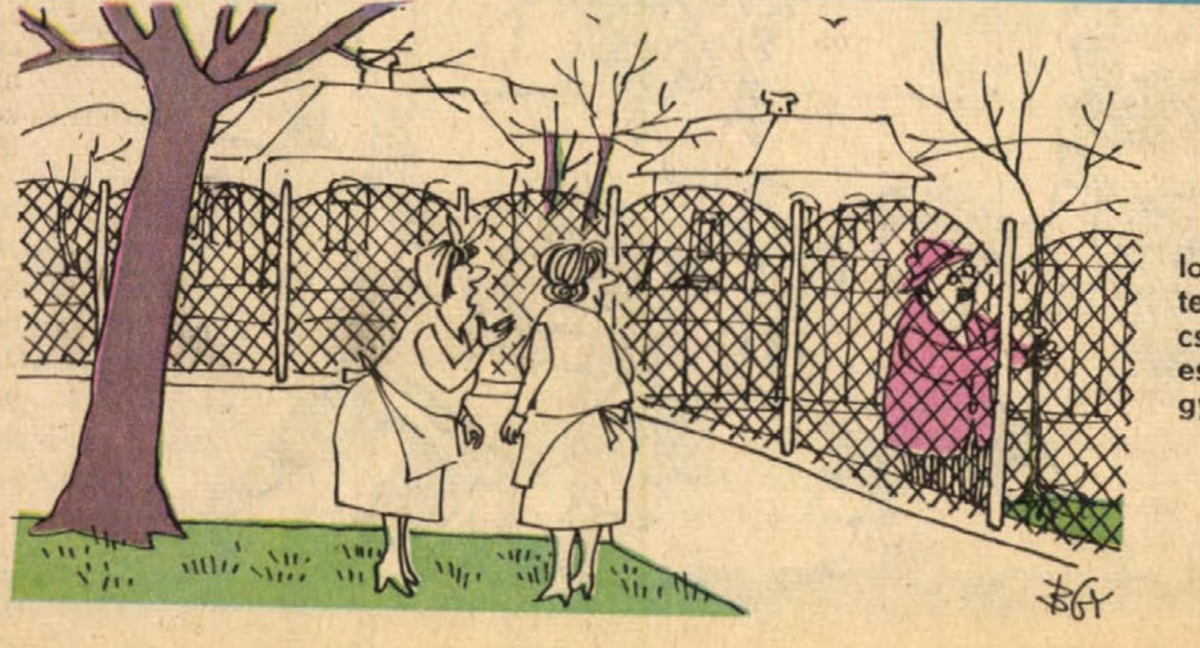
AZ ÖRÖK IFJÚSÁG TITKA

— Voltam már fiatal sportoló, aztán fiatal értelmiségi, most majd fiatal költő leszek.

KERTVÁROSBAN

— A vén bolond. Fákat ültet, pedig már csak az unokái eszik majd a gyümölcsét.

KIRE KERES ÖN?

A minap fáradtnak és elcsigázottnak éreztem magamat, hát gondoltam, jót tesz az idegeimnek, ha egy kiadósat sétálok, jó levegőn, csendes környezetben. Ezért felmentem a Hármashatár-hegyre. Távol a város zajától, a legelhanyagoltabb erdei ösvénynek vettem utamat. Ám alig tettem néhány száz lépést, felbukkant előttem egy nyomorúságos alak, akiben régi barátomra ismertem, Zémint Elemérre. Amióta nem láttam, legkevesebb tizenöt kilót fogyott, dús hajából csak foltok maradtak a feje búbján.

— Nem vagyok beteg — felelte aggodalmas kérdésemre —, csak éppen torkig vagyok mindennel. Ezért is jöttem ide, egy kis erdei sétára.

— Akkor egy cipőben sétálunk — szögeztem le. — Te most éppen mivel vagy torkig?

— Érdekel? — kérdezte Elemér. — Nos, hogy jövök én ahhoz, hogy egy hároméves versenyló utazását finanszírozzam Angliába, én, aki huszonöt éve gürcölök, de még egyszer sem engedhettem meg magamnak, hogy elmehessek Londont megnézni! Hát akkor miért kell énnekem egy ló londoni nászútjára gürcölni, amikor a saját nászutamra csak Parádfürdőig futotta, öt napra? Ezek után ne legyek torkig mindennel?

— Nem értelek — hallgattam meghökkenve. — Csakugyan, mi közöd neked egy ló utazásához?

— Ezt kérdem én is! — kiáltotta Elemér. — Mert erre megy a keresetem, erre túlórázom már két hónapja! Emiatt a dög ló miatt esek majd össze az utcán egy napon, ezért pusztulok el idő előtt, hogy egy Apollónia nevű kanca Londonban találkozzék egy Augiász nevű angol ménnel! Hát van ennek értelme?

— Az egésznek nincsen értelme számomra — vetettem közbe most már kissé ingerülten —, ha nem mondod el értelmesen, mi dolgod ezzel a lóval?

— Mindjárt megérted — mondta Elemér. — Vettem öt évvel ezelőtt egy gépkocsit, azóta az autó kopott, öregedett, szerencsére van egy öreg autószerelőm, mert én nem értek a motorhoz.

— Hol itt a ló? — vetem közbe.

— Az én autószerelőm már nagypapa — folytatja Elemér zavartalanul —, sőt, egy tündéri hármasikrek nagypapája.

— Hol itt a ló! — mondom fenyegetőleg.

— Mindjárt jön — nyugtat meg a barátom. — Szóval én már egy idő óta csak arra keresek, hogy az öreg gépkocsim menjen. Az autómra keresek, vagyis a szerelőre, aki szintén nem magára keres. Amit ő éntőlem kap, azt egy fillérig az unokáira költi, mert a hármasikreknek egy ócska, lelkiismeretlen apjuk van — az én rendes autószerelőm drágalátos veje — aki otthagyta a három kis gyermekét! Az én szerelőm tehát az én pénzemből egy kis családi házat építget az unokáinak, de az építésszel törököt fogott!

Barátom zsebkendőt vett elő, megtörülte a homlokát és szenvedő tekintettel folytatta:

— Ha jól figyeltél, akkor most ott tartunk, hogy én tulajdonképpen ennek az építésvezetőnek adom a keresetemet, az autószerelőmön keresztül. Ez az építésvezető egy iszákos, lelkiismeretlen fickó. Már az is elkeserítő, ha arra gondolok, hogy miért kell nekem egy iszákos kőművesre keresnem, aki lóversenyre viszi az én keservesen megkeresett forintjaimat. Sőt, aki olyan hülye is hozzá, hogy beugrott egy szélhámos zsokénak, és egy lovat vásároltak felesben, az említett, hároméves kancát, akit most pároztatni akarnak egy angol ménnel, akihez a lovat ki kell utaztatni Londonba! És nekem a sírás fojtogatja a torkomat, mikor arra gondolok, hogy a múlt évben lemondtam a nyaralásomról, mert az autószerelőmhöz vittem a spórolt pénzemet, aki azt a svihák kőművesének adta, hogy legyen útiköltsége a lovának! Így válik az én verejtékemből egy fedezőmén tiszteletdíja!

— Ne folytassad! — kiáltottam Elemérre és erősen megráztam őt, hogy a fájdalomtól ne aléljon el. — Cserébe most hallgassál meg engem! Mostan elbeszélem neked, hogy miért húzom én az igát! Egy félszemű vásári körhintásra keresek én, akinek a lánya Márianosztrán ül, mert megkéselte a megyei Tüker-kirendeltség raktárosát! Ezért sétálok én itt, a jó friss levegőn!

Somogyi Pál

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Jó kis trükk, összeírnak, aztán: puff!...

– Nem a búza egyenetlen, csak a parkett hepehupás.

– Ekkora halakat sikkasztottam!

Közlekedési kiállítás a Rákóczi úton.

VÉGRENDELKEZÉS

– És most jöjjenek a legfiatalabbak, rájuk hagyom a telefonigénylésemet...

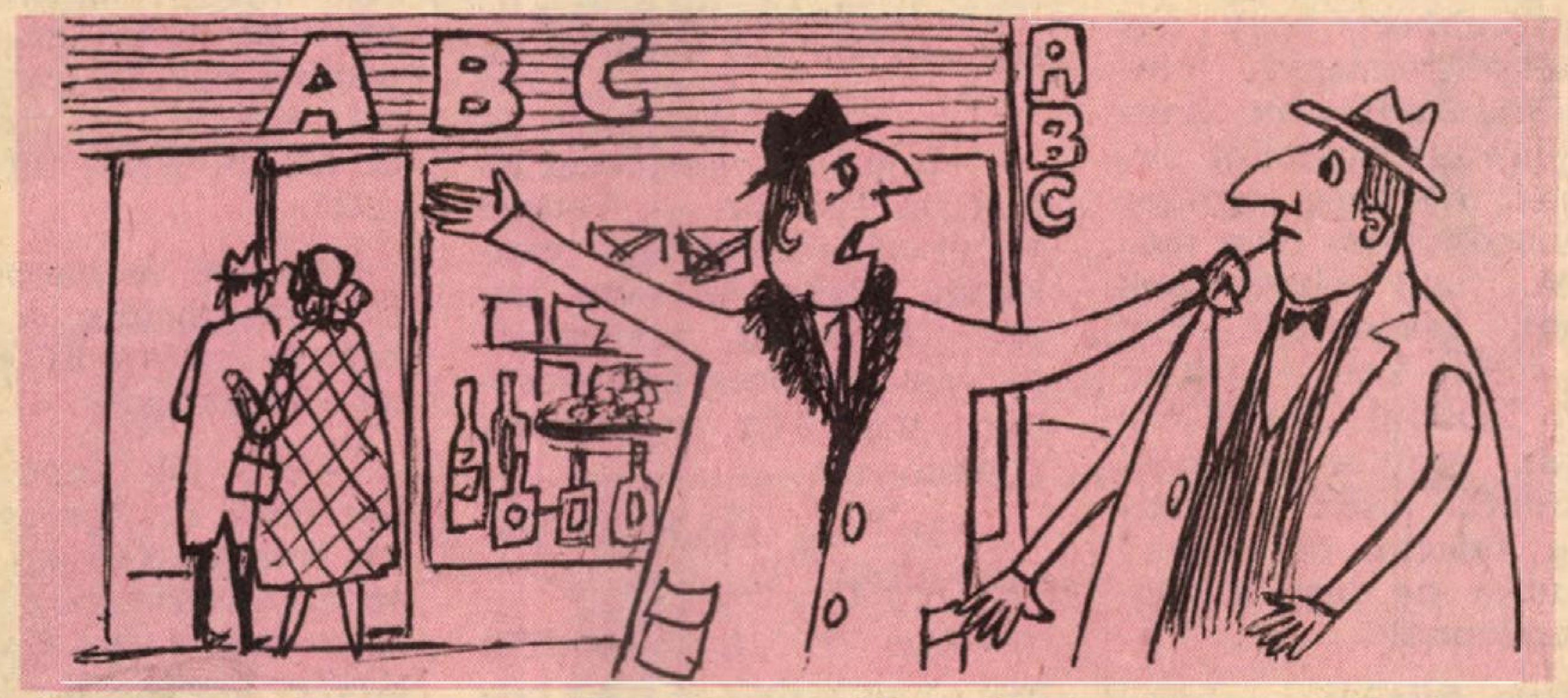
ELROMLOTT AZ ESERNYŐ

Köztünk maradjon

Az ünnepek előtt egy kora délután az ABC-bolt közelében elkapott engem Duzzoghy Dani barátom, de ténylegesen, illetve tettlegesen a galléromnál fogva, bevonszolt az üzletbe, és szólott:

— Ezt nézd meg, ezt írd meg, öregem! Ezt, hogy minimum tíz percig kell várnod, amíg sikerül szerezned egy önkiszolgáló kosarat, és ha végre van kosarad, akkor mehetsz a tömegbe bele, és keresheted, amit szeretnél venni, de nem találhatod, mivel nincs. Nincs — például — fehérpecsenye, és nincs véreshurka, hogy a téliszalámiról ne is beszéljek... A hűtőpultban nincs parmezán sajt, és nincs habtejszín, és nincs franciasaláta, és... és a kenyérnél fél órát kell sorba állni, amíg megtudod, hogy nincs büfékenyér, és nincs molnárka, és nincs mákoskifli, és... és akkor mehetsz a banán-sorba, de mire az eladóhoz érsz, csak narancs van... Végre, amikor két óra múlva megpakoltad a kosaradat, akkor még fél órát álldogálhatsz a pénztárnál, mert ugyan van hat kassza, de az egyik rossz, a másiknál épp váltanak (a legnagyobb csúcsforgalomban), a harmadiknál kávézik

őnagysága. Tudom, mit válaszolsz: Unalmas téma, ezerszer megírták, úgyis hiába... Igaz?

— Há-át... — kezdtem mondani, de nem jutottam tovább, mert Dani elsasszézott mellőlem.

Nézem, hova tűnt. Csakhamar fölfedezem. Nem messze, a bejáratnál nyüzsgő tömegben egy hanyag eleganciával dekorált urat ölelget. Mire a közelébe érek, már annak magyaráz, mint az előbb nekem, befelé az üzletbe mutatva:

— Mereszted a szemedet, öregem, tátod a szádat? Nem csodálom. Hiszen ez nem az a krájzleráj, amit te itt hagytál annódácu, vagy ami nálatok van Nyumicsodában. Itt kaphatsz mindent, ami szem-szájnak ingere. Sohse röstelld, csak nyalogasd nyugodtan az ajakadat, sohse szégyelld, ismerjük mi a távolbaszakadt barátainkat. Jönnek haza jóllakni. No, csak eredj! Husika kell? Hát kaphatsz itt sonkát, tarját, csabait, májashurkát, meg mindent. Sajt kell? Ementáli, parenyica, óvári, tenkes, és még vagy harmincféle! Persze egy kis kenyerecske is, igaz? Fehér zsemlye, fekete rozs, vagy óriáskifli... Értem? Óriáskifli. Ropogós, friss, szétomlik a szádban. És ne felejts el egy kis gyümölcsöt, mert itt olyan jonatánt kapsz nyolc forintért, amilyent odakint nyolc dollárért sem. Igaz, egy kicsit sorba kell állnod, de — istenkém — nálunk (ahogy ezt a ti sajtótok írja) rosszul élnek az emberek, nem telik szegényeknek csak két-három kiló húsra, meg némi hozzávalóra... He-he! No, eredj, és vásárolj kedvedre egy kis hazait. Aztán majd, ha a pénztárhoz kerülsz, ne idegeskedj, mert nálunk demokrácia van. Ha a pénztáros elfáradt, menet közben leváltják, vagy megitatják egy-két feketével, és a vásárlók ezt természetesen megértéssel helyeslik, hiszen velük is hasonlóképp bánnak az ő munkahelyükön.

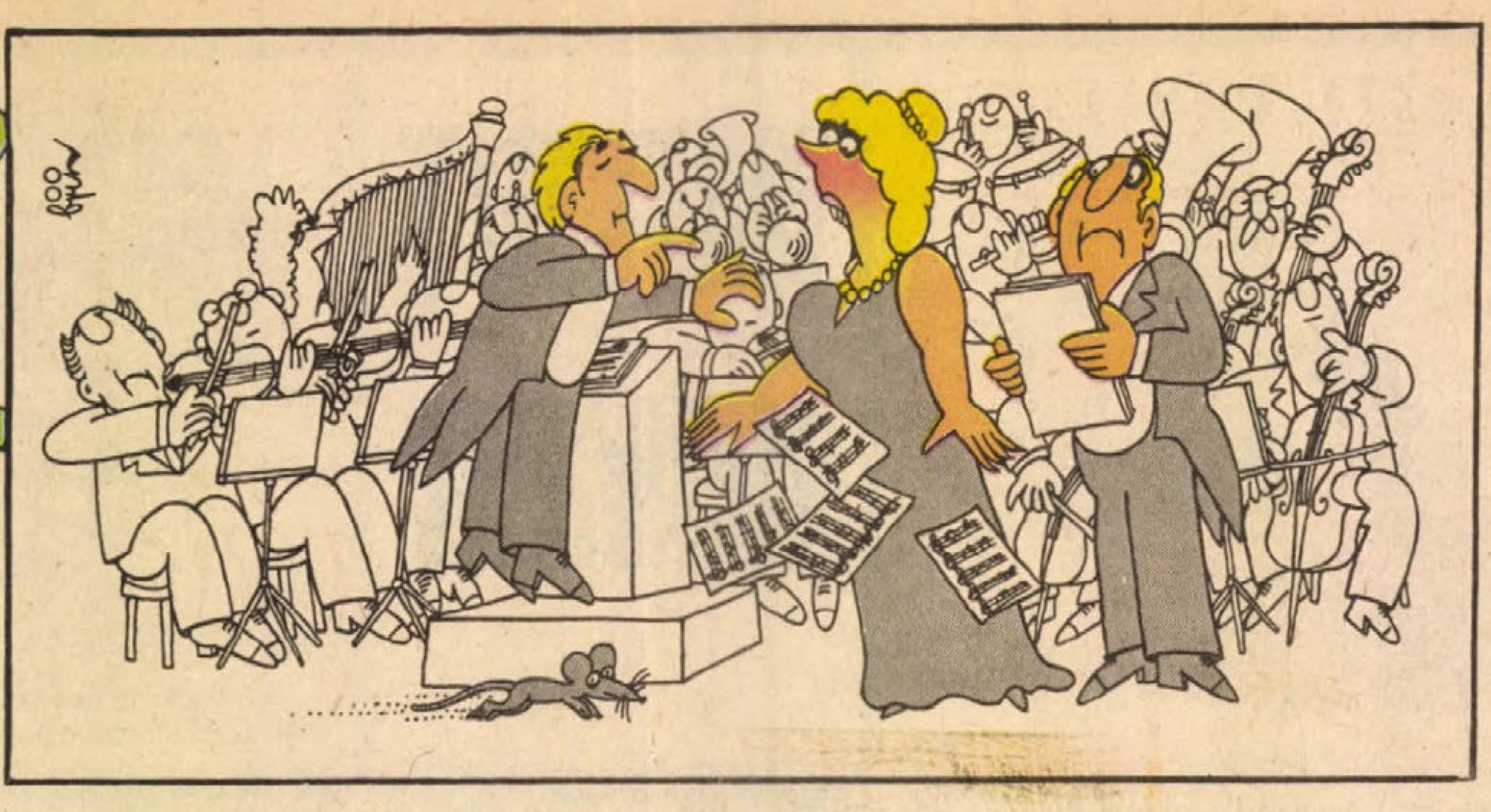
Ekkor meglátott engem Dani, észrevette, hogy hallgatom a szavait, elmosolyodott, kacsintott, szájára tette az ujját, mint aki azt akarja mondani:

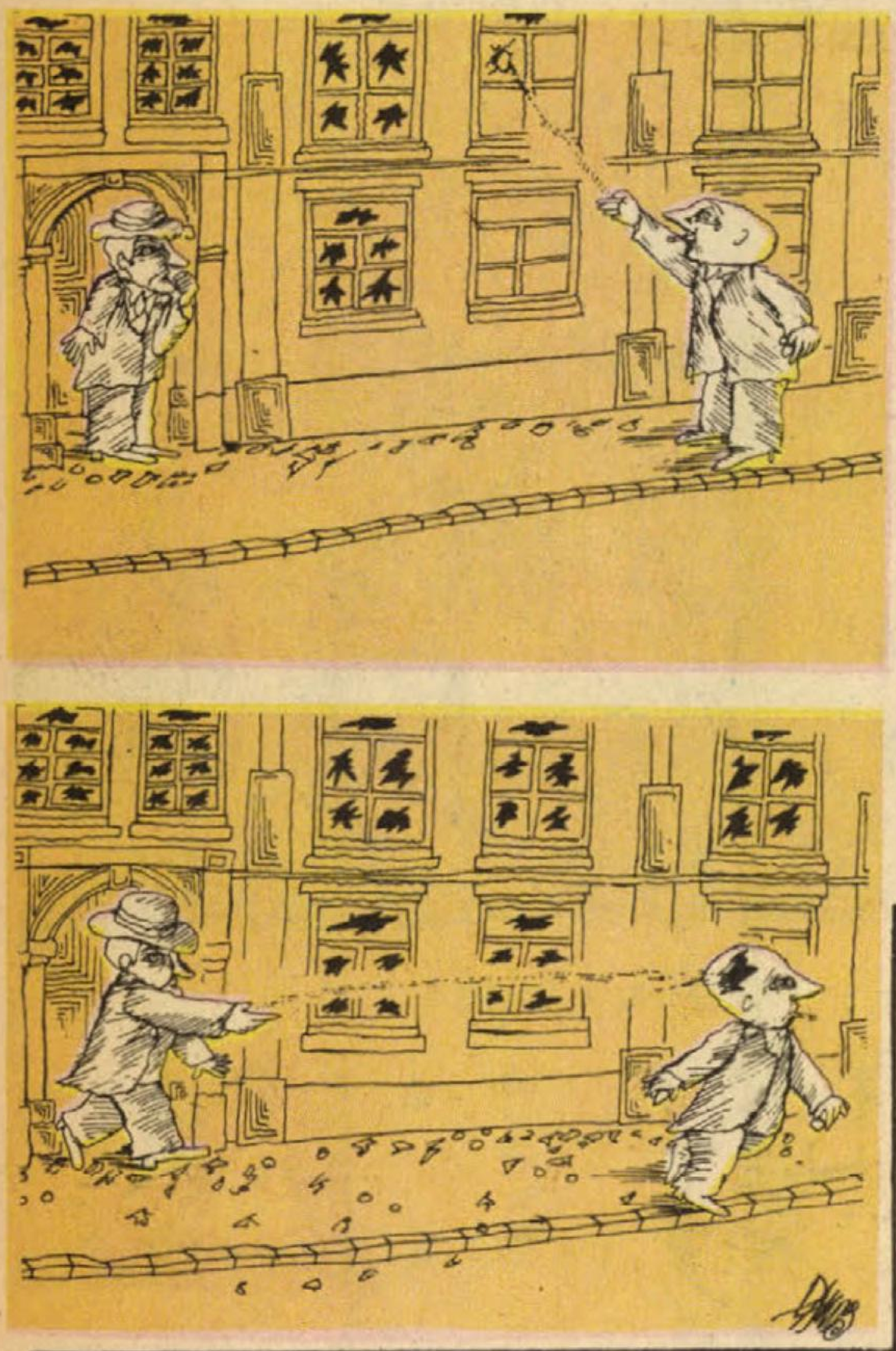
Köztünk maradjon!

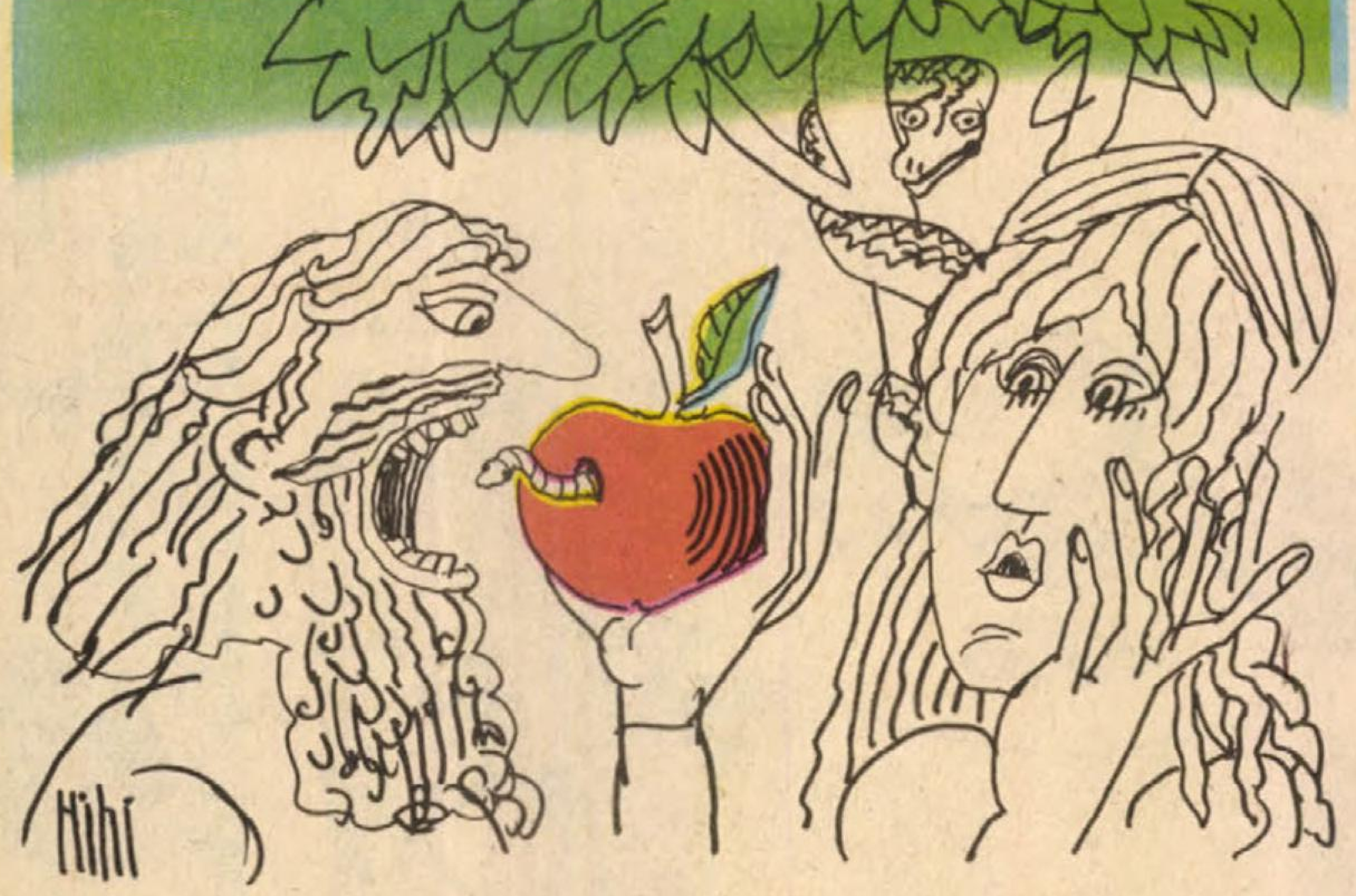
Sólyom László

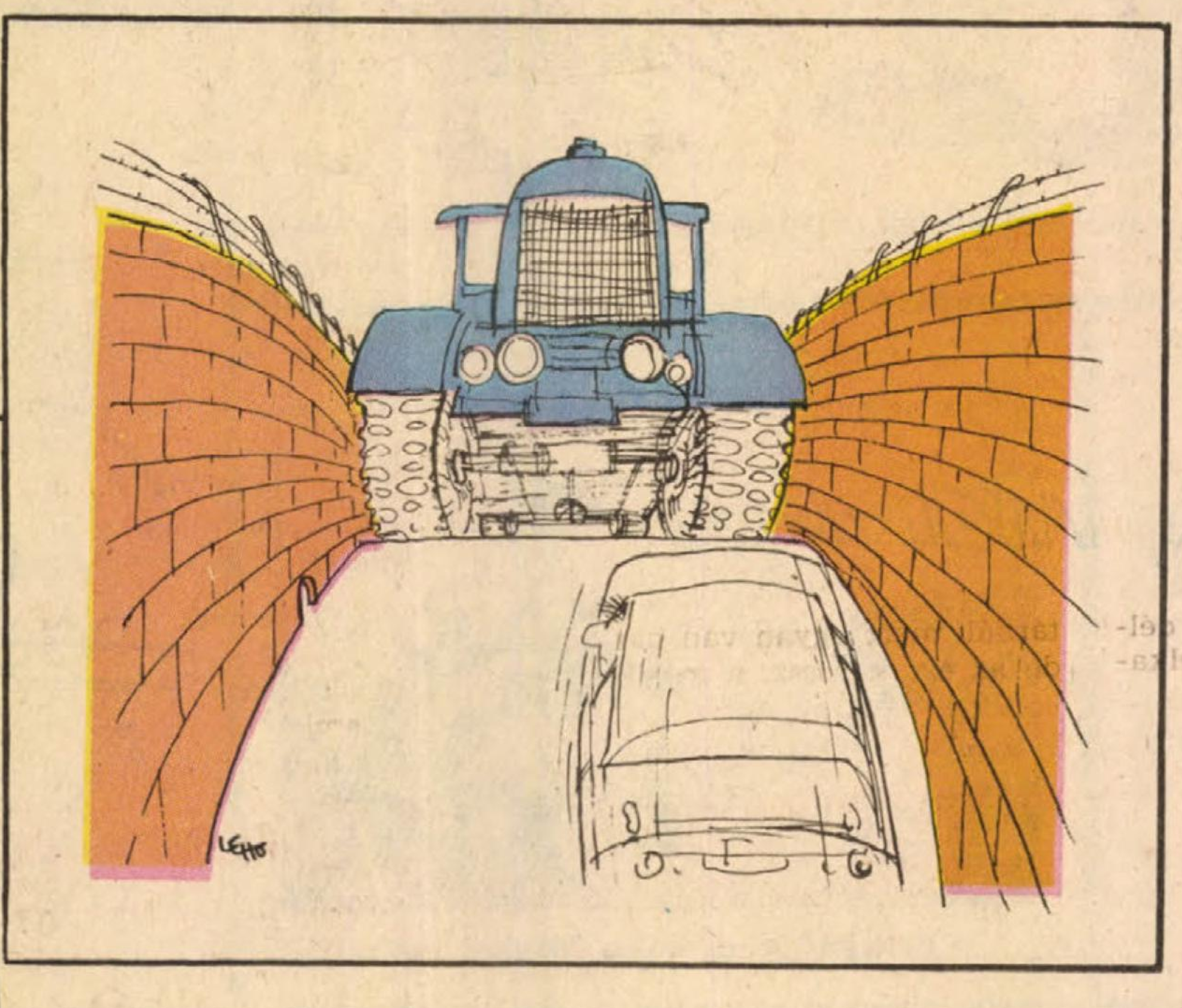
KRITIKUS PILLANAT

BALÁZS-PIRI, DALLOS, HEGEDŰS, LEHOCZKY, VÁRNAI, FÜLÖP, SAJDIK

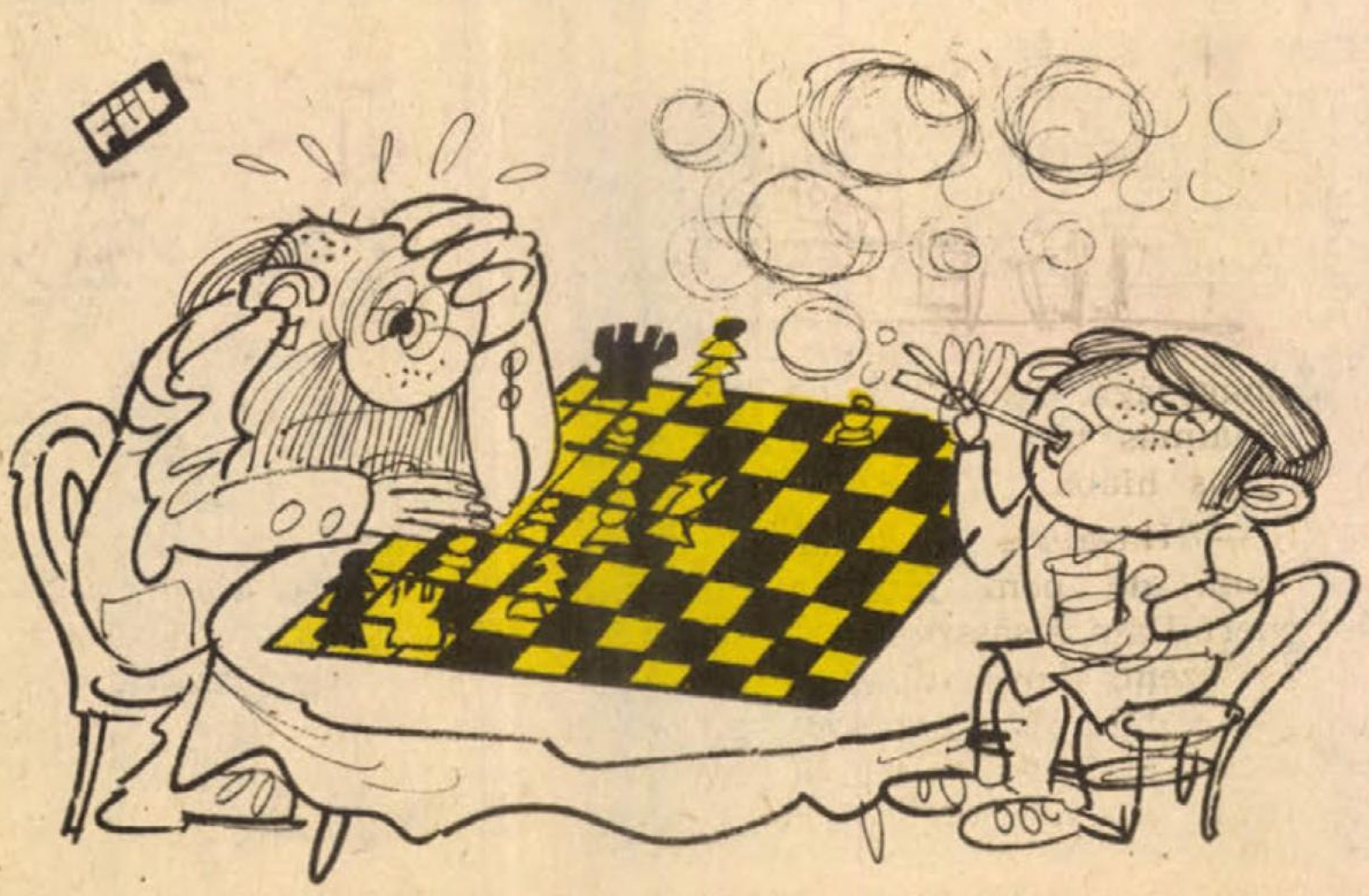

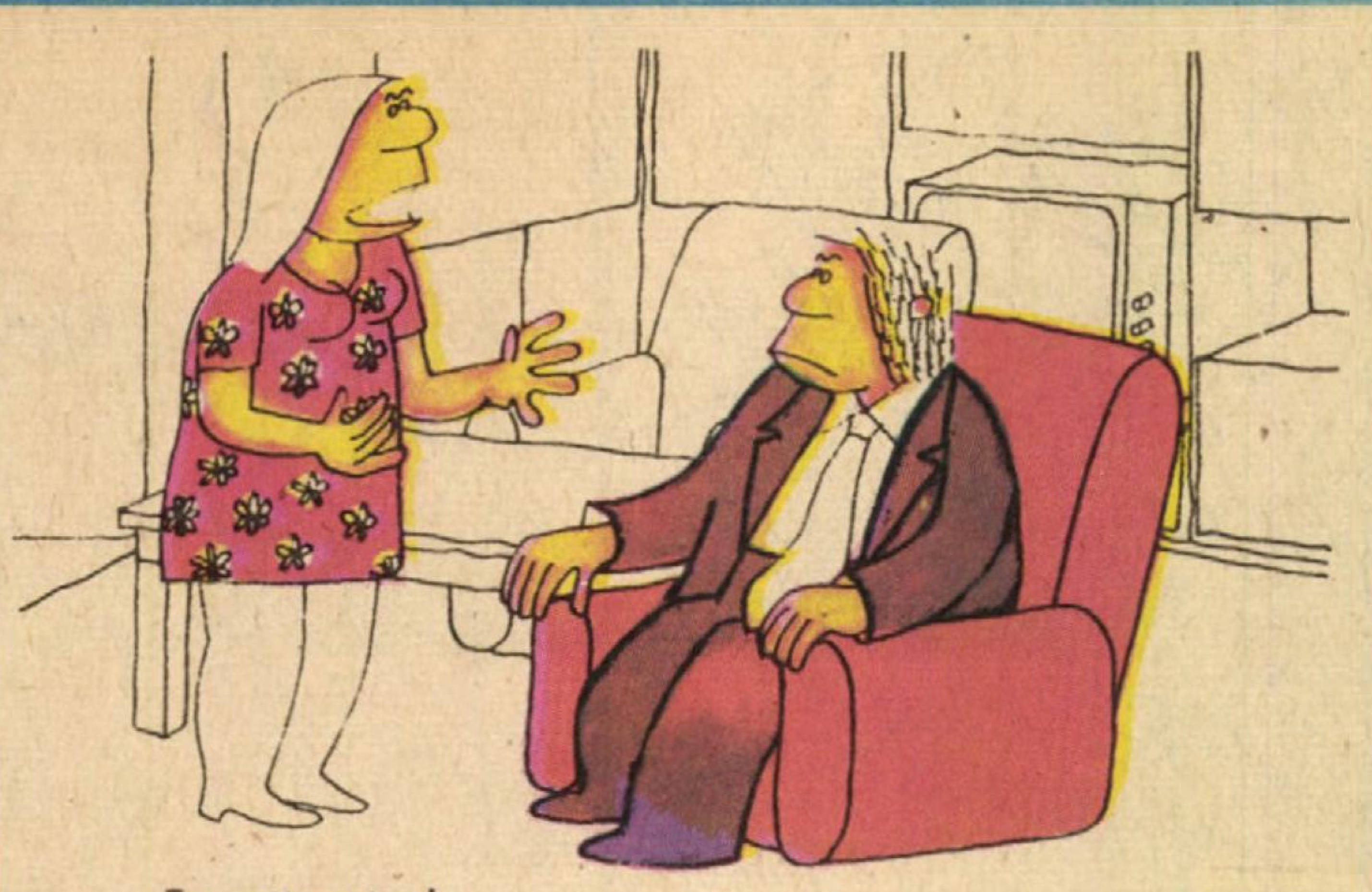

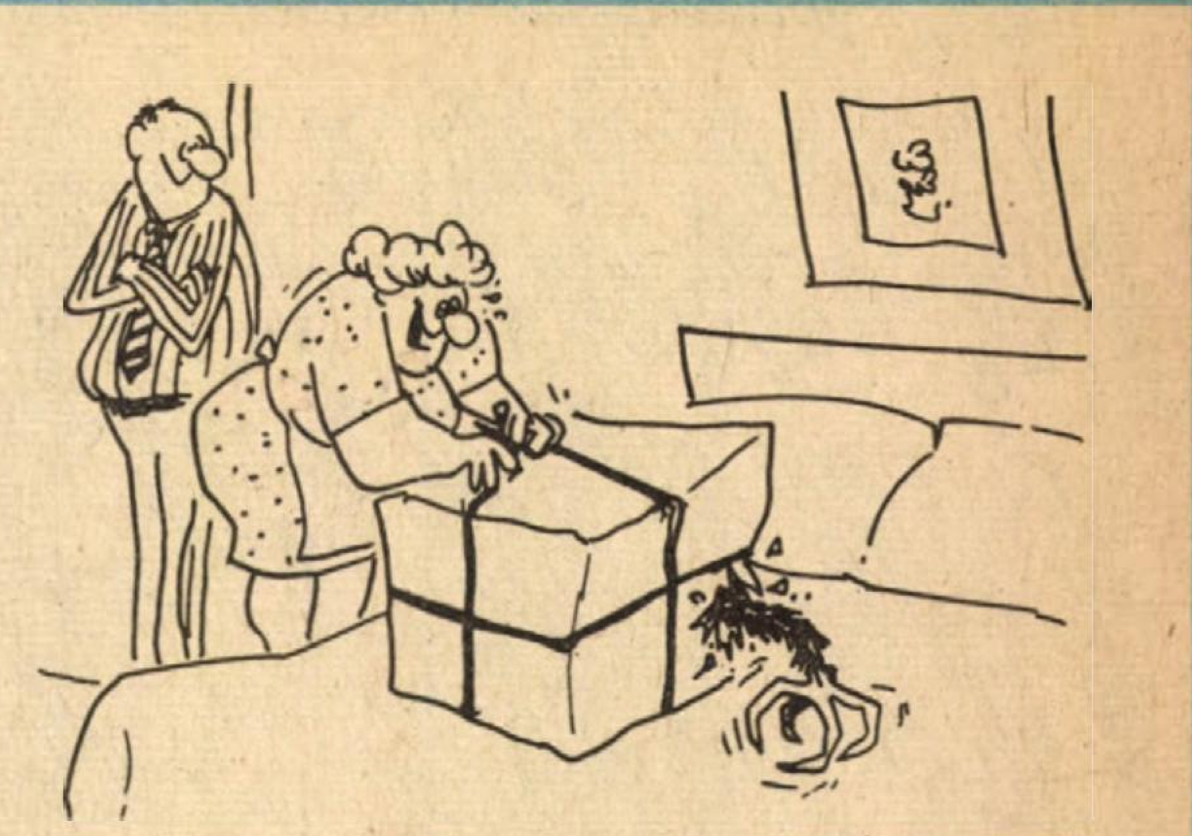

IMPORT HUMOR

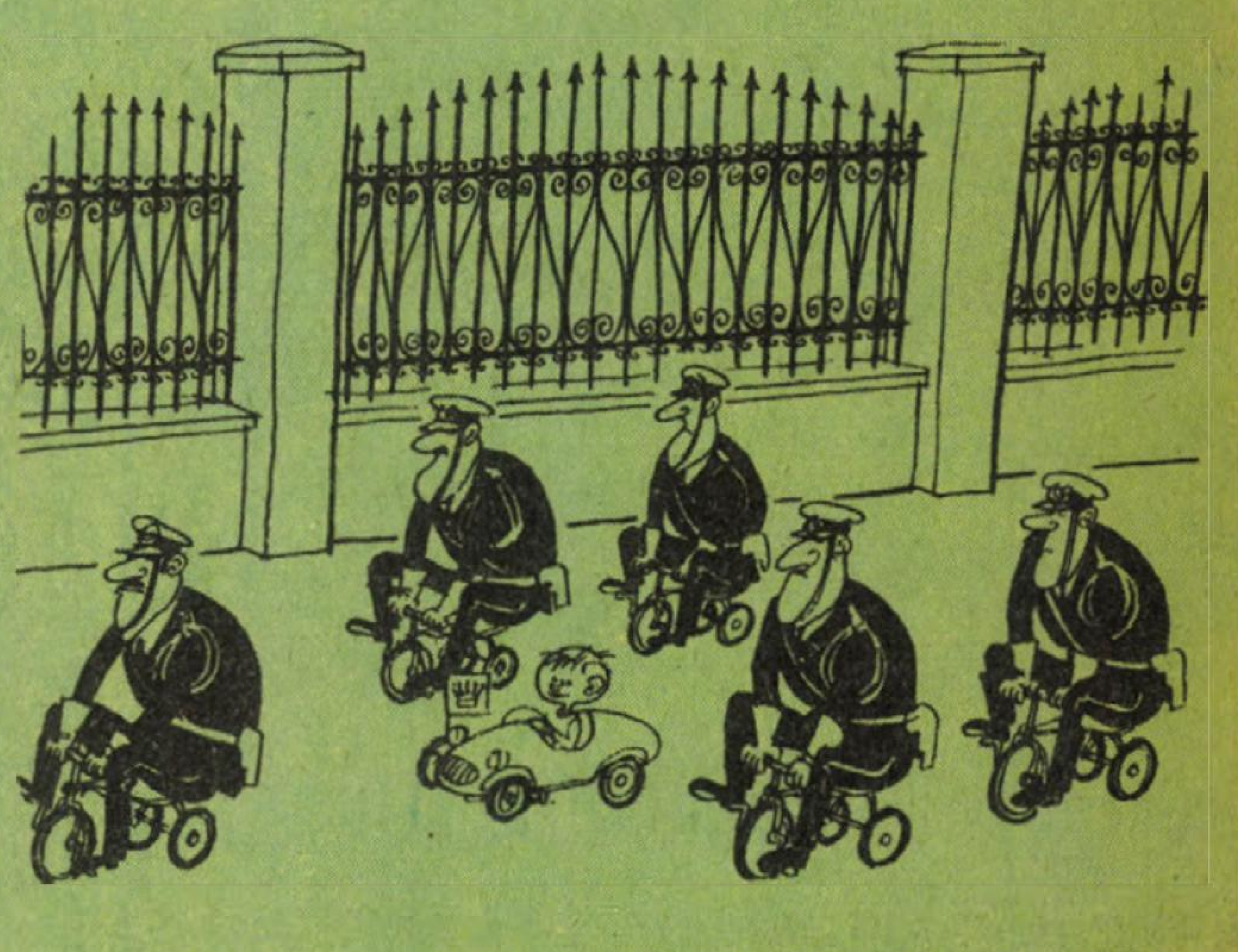

– Ez rettenetes!
– Micsoda?
– Van autónk, víkendházunk, gyönyörű lakásunk, és nem irigyel minket senki...

– Milyen kedves vagy, hogy nem feledkeztél el a születésnapomról!

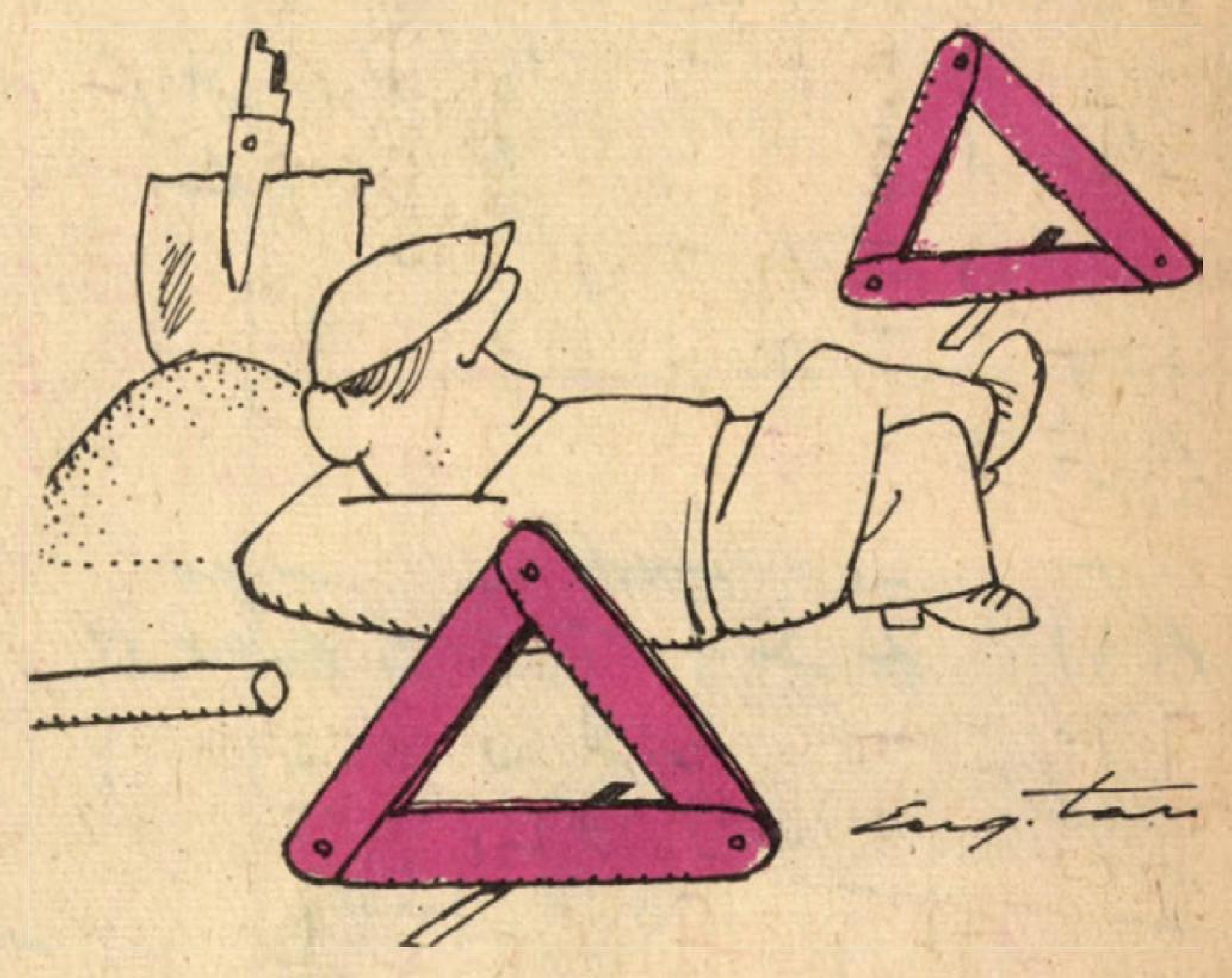
NAGY EMBER LESZ BELŐLE...

– Önök hozzájutnak egy gyönyörű villához, egy autóhoz, én pedig perceken belül 300 forinthoz.

ISMERI A KRESZ-T

MIKROFON-ÉHSÉG

– Kapcsold ki a rádiót, Marija! Idegesít!

VÁCI UTCÁN, VÁCI UTCÁN

– Érdekes, itt mindig nagyobb a kínálat, mint a k e r e s e t . . .

FOGÉKONY IFJÚSÁG

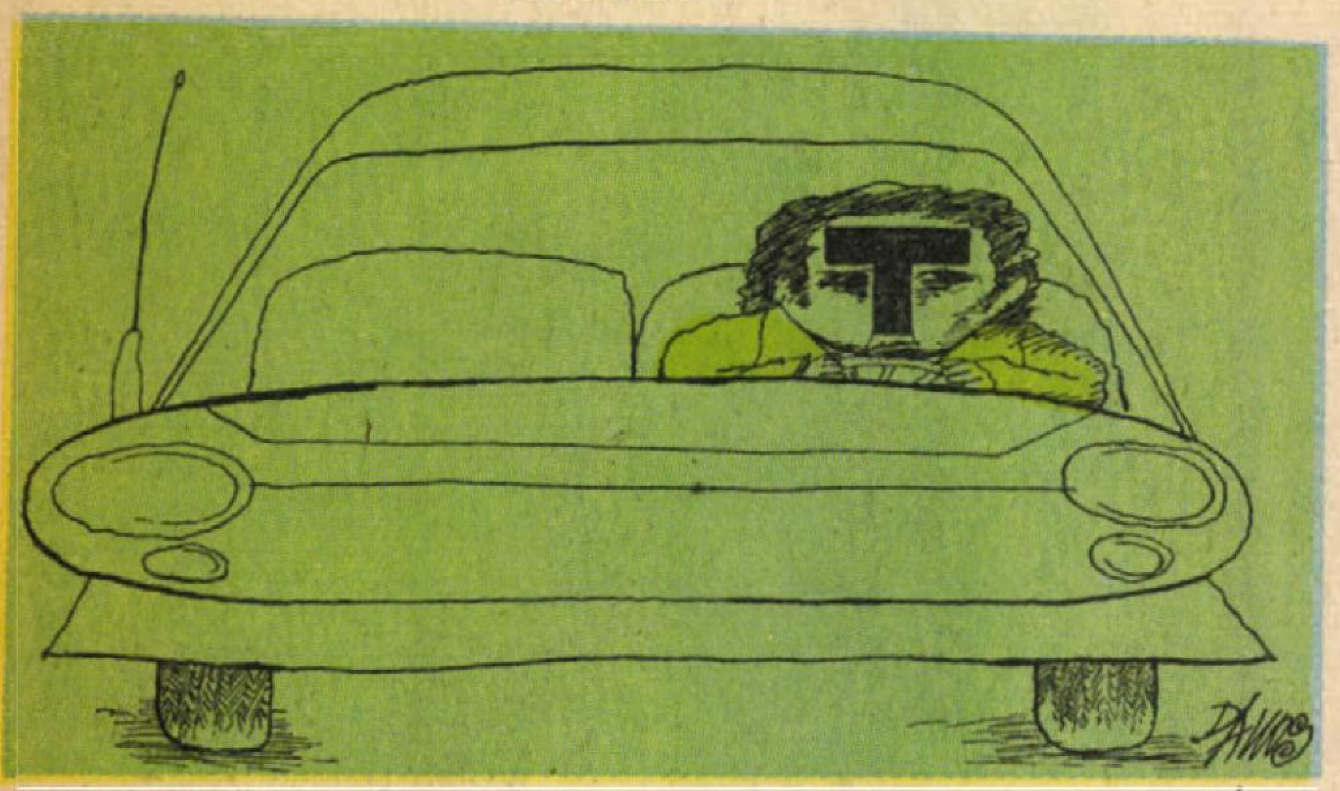

– Apu, én operett-gróf szeretnék lenni...

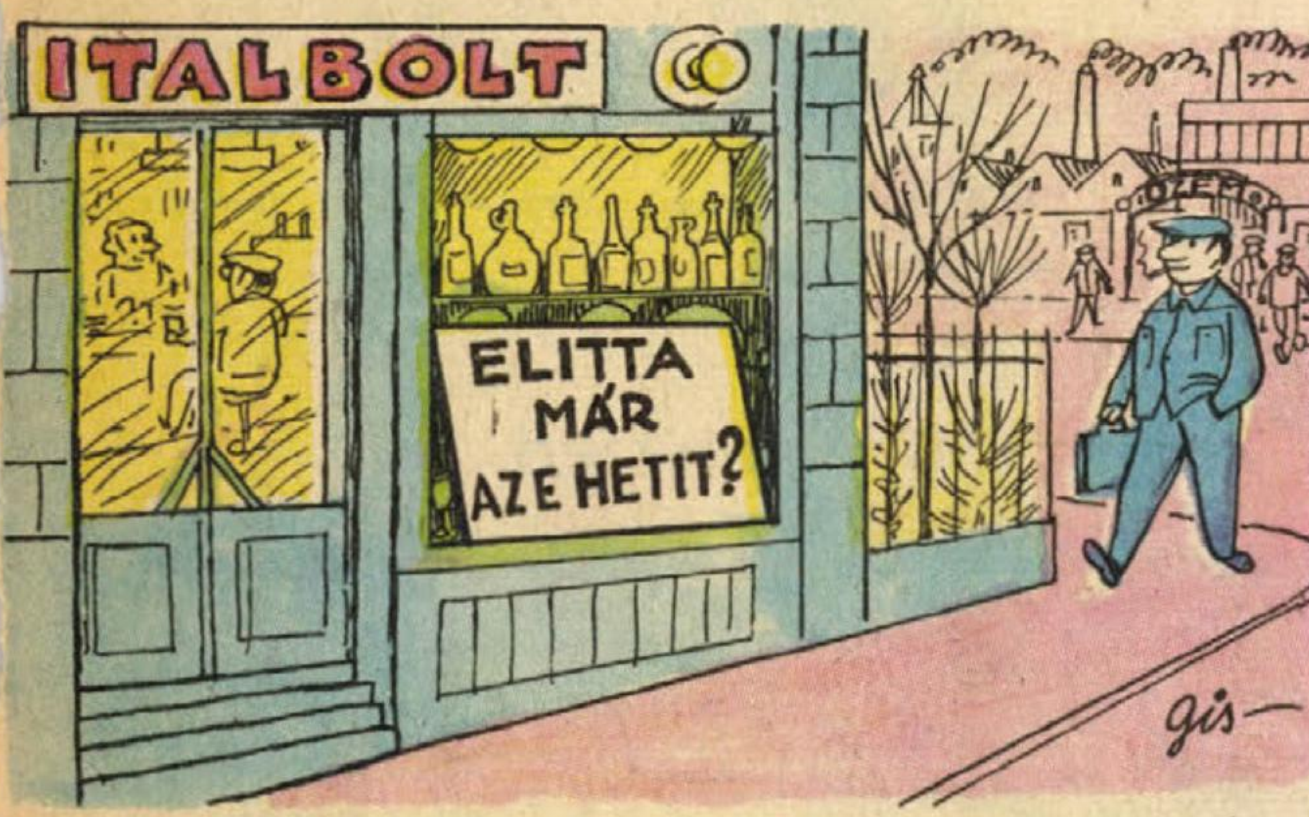
IDEGGYÓGYÁSZATI RENDELÉS

MAZSOLA

LÉNYEGRE TÖRŐ REKLÁM

TÜCSÖK és BOGÁR

Bébi a „csodatehén” gondozójával: Léval Lajos tehenésszel

Tizenkilenc törzskönyvezett utóda él és szaporodik. Tizenöt év alatt 104 599 kilogramm tejet és 3867 kilogramm vajat is adott

Hát még ha túrót, sajtot és kefirt is adna!

(A Képes Újságból ollózta Varga Gyula, pétfürdői olvasónk)

CENTRUM HÉTFŐ!

CENTRUM ÁRUHÁZ

NŐI FÉLCIPŐ, IMPORT, 10 MODELLBEN ÉS TÖBB SZÍNBEN

*

MINDEN GYERMEK KÖTÖTT SAPKA

*

MŰANYAG VÖDÖR ÉS MOSOGATÓ TÁL

Ez merész általánosítás! Esküszünk, hogy nem mindegyik!

(A Dunántúli Napló hirdetései között lelte Török Gusztávné, pécsi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Nyugdíjas-találkozó a bölcsődében

December 3-án, szerdán délután 2 órakor az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének városi alapszervezete nyugdíjas-találkozót tart a bölcsődék gondnokságán az egyes számú bölcsőde ebédlőjében.

„Ülünk a bölcsődében, s fogjuk majd egymás kezét... lalalálá...”

(A Dunaújvárosi Hírlapban észlelte Tóth Erika)

Világos: Kóczi fejedelem. Akit Dostóba száműztek.

(Az Erzsébet-híd budai hídfőjénél fotózta Bottyán László)

JOTÉT LÉLEK

CSAK fiatalokról

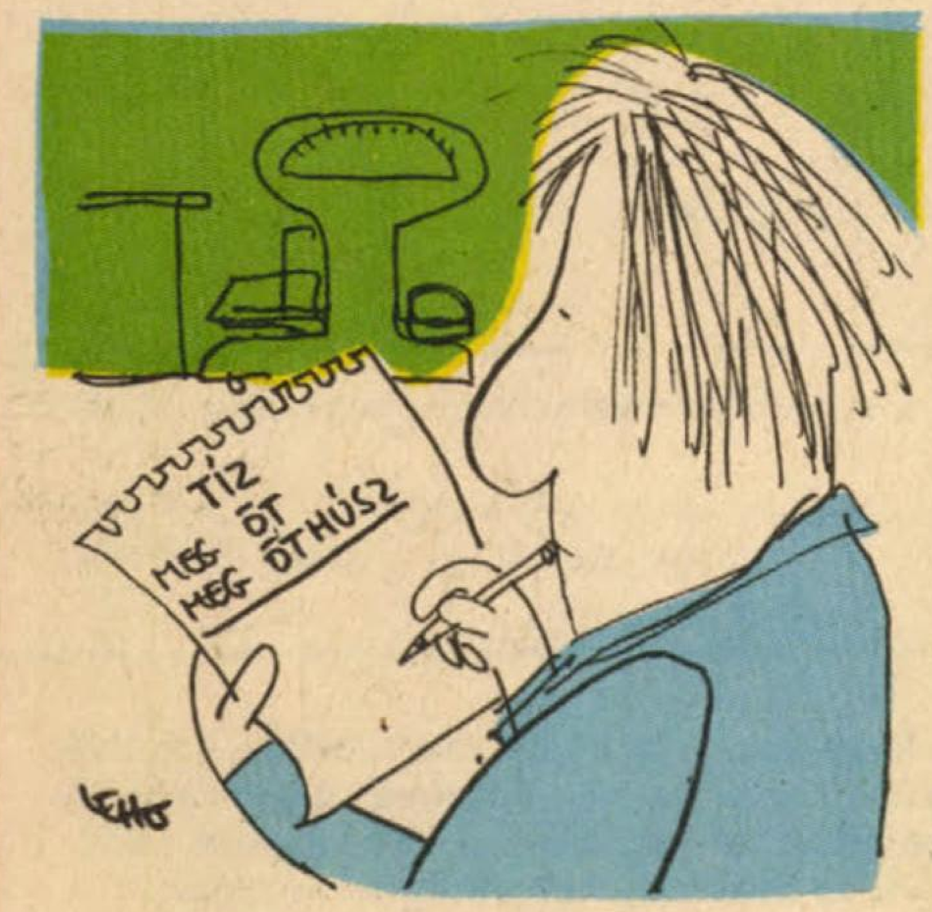
TÓT
LEHOCZKI
DALLOS

TÖPRENGÉS

– Mit gondolsz, ez is beleszámít majd a nyugdíjba?...

SZAKKÉPZETLEN ELADÓ

MUNKÁVAL EGYBEKÖTÖTT SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két férfi sétál az utcán. Egyikük egy csinos hölgyet pillant meg.

— Ki ez a nő? Olyan ismerős!

— Filmszínésznő.

— Így, az utcán nem látszik meg rajta.

— Sajnos a filmekben, még kevésbé.

ÖREGEK

– Nem ismer meg, mert 1900 óta tartozik nekem 300 koronával...

VERONIKA BERTOLI:

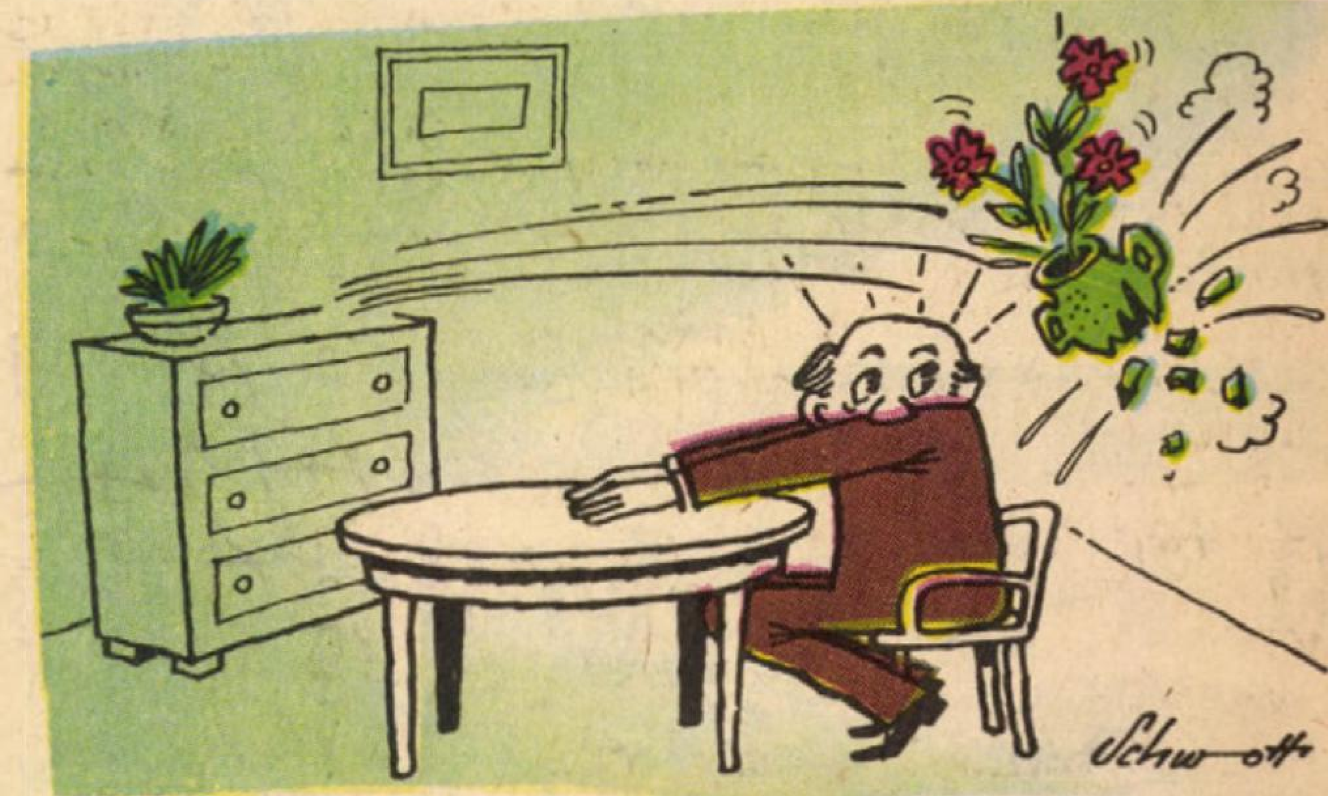
Felvilágosítások telefonon

Halló, igen, itt a telep tudakozódó irodája.. Hogy hogyan lehet hozzánk eljutni? Nagyon egyszerű, tessék fölülni a kettes buszra, a Nagy Hídnál levő megállóig kell menni. Ott a sarkon be kell fordulni jobbra, és már helyben is van... Igen, kőkerítés veszi körül az udvart. ...Nem, nem nagyon magas. Olyan közepes... Szögesdrót? Van a tetején szögesdrót, de rozsdás már és hajlott, töredezett... Mit kérdezett?... Hogyne, most van cementünk. Amennyit csak akar... A zsákok a kerítés mellett, egy zöldtetejű fészer alatt vannak... Természetesen, már hogyne lenne nálunk éjjeliőr?! A szegény Tódor apó, akit folyton gyötör a reuma. Olyannyira, hogy amikor esik az eső, vagy hull a hó, ki sem bújik a bódéjából... Kutya? Persze, van kutyánk. Pont mint Tódor apó, ő is majd meghal az öregségtől... Nem, tudtommal ez az utca éjjel teljesen kihalt... Építési anyagok? Mondtam már az imént, hogy most minden építési anyag kapható nálunk... Igen, fűrészelt faáru is, minden méretben... Hogyan? Hogy én nagyon kedves kislány vagyok?... Igazán meg szeretne ismerkedni velem?... Délután négyig dolgozom itt, a tudakozódó irodában... Micsoda?! Hogy hány éves vagyok? Mit gondol, csak nem fogom ezt elárulni egy ismeretlen férfinak?!

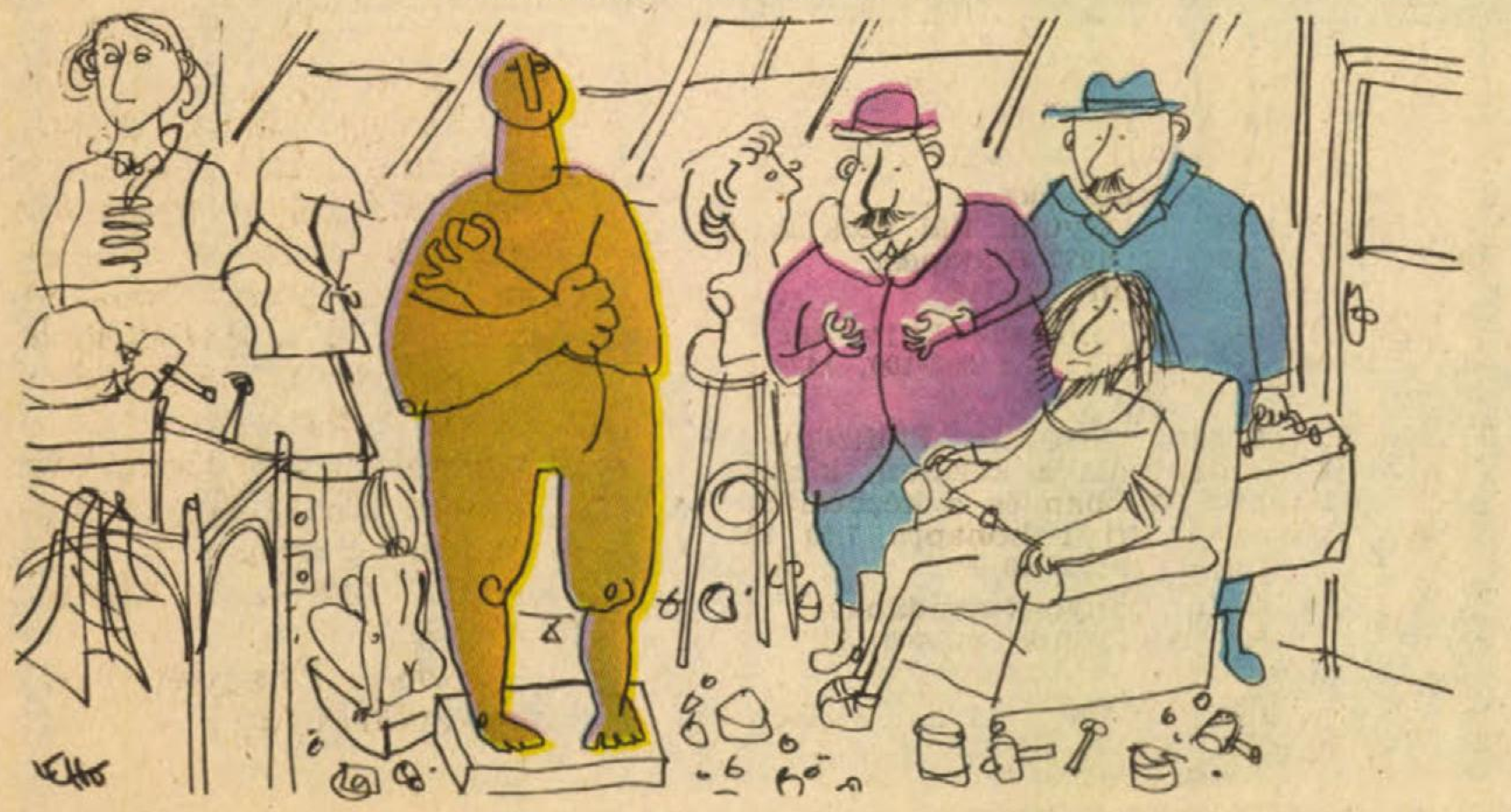
(A bukaresti „Urzica"-ból)

SZELLEMIDÉZÉS

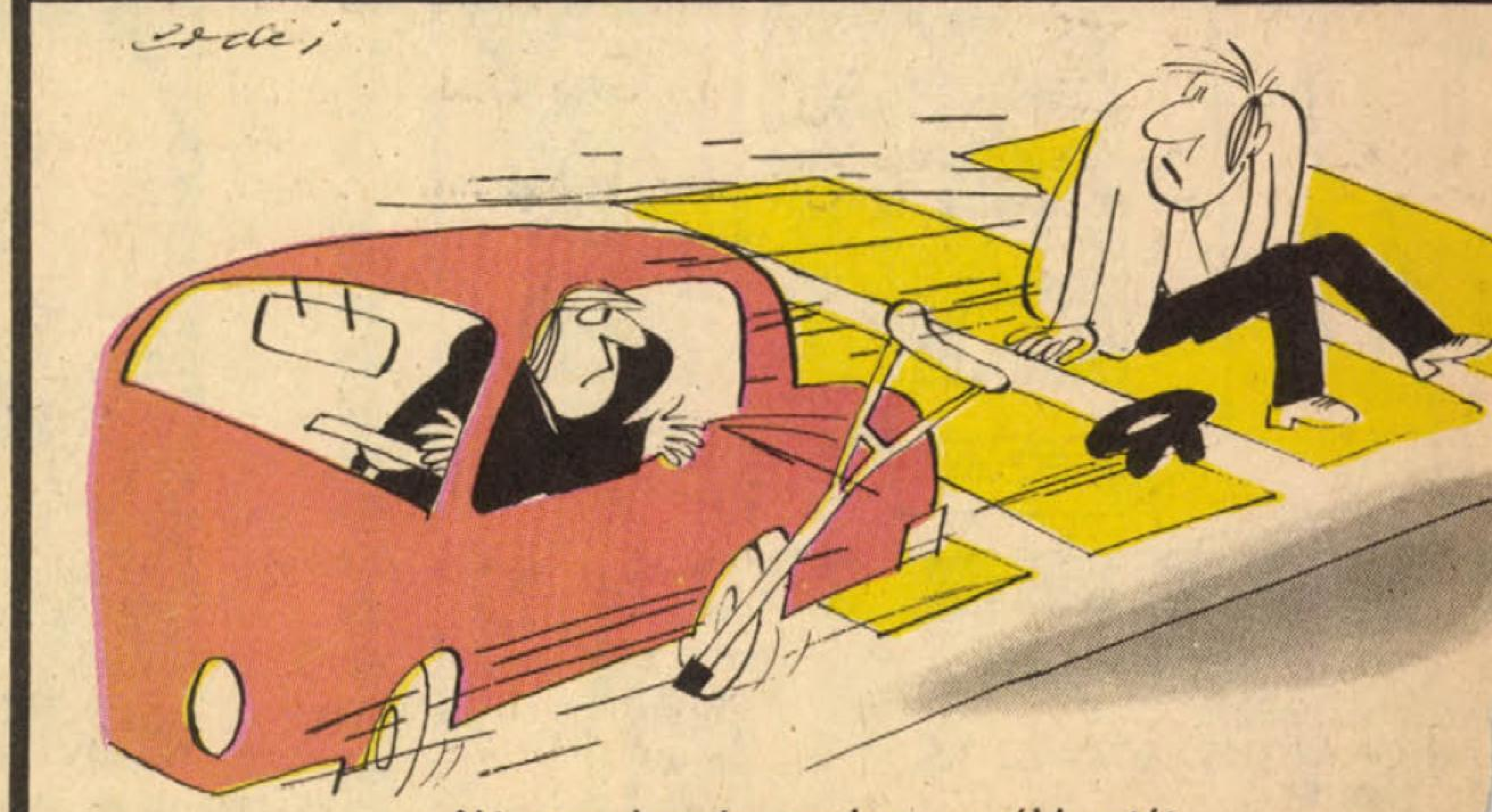
– Te vagy az, drágám?...

FELTŰNÉSI VISZKETEGSÉG

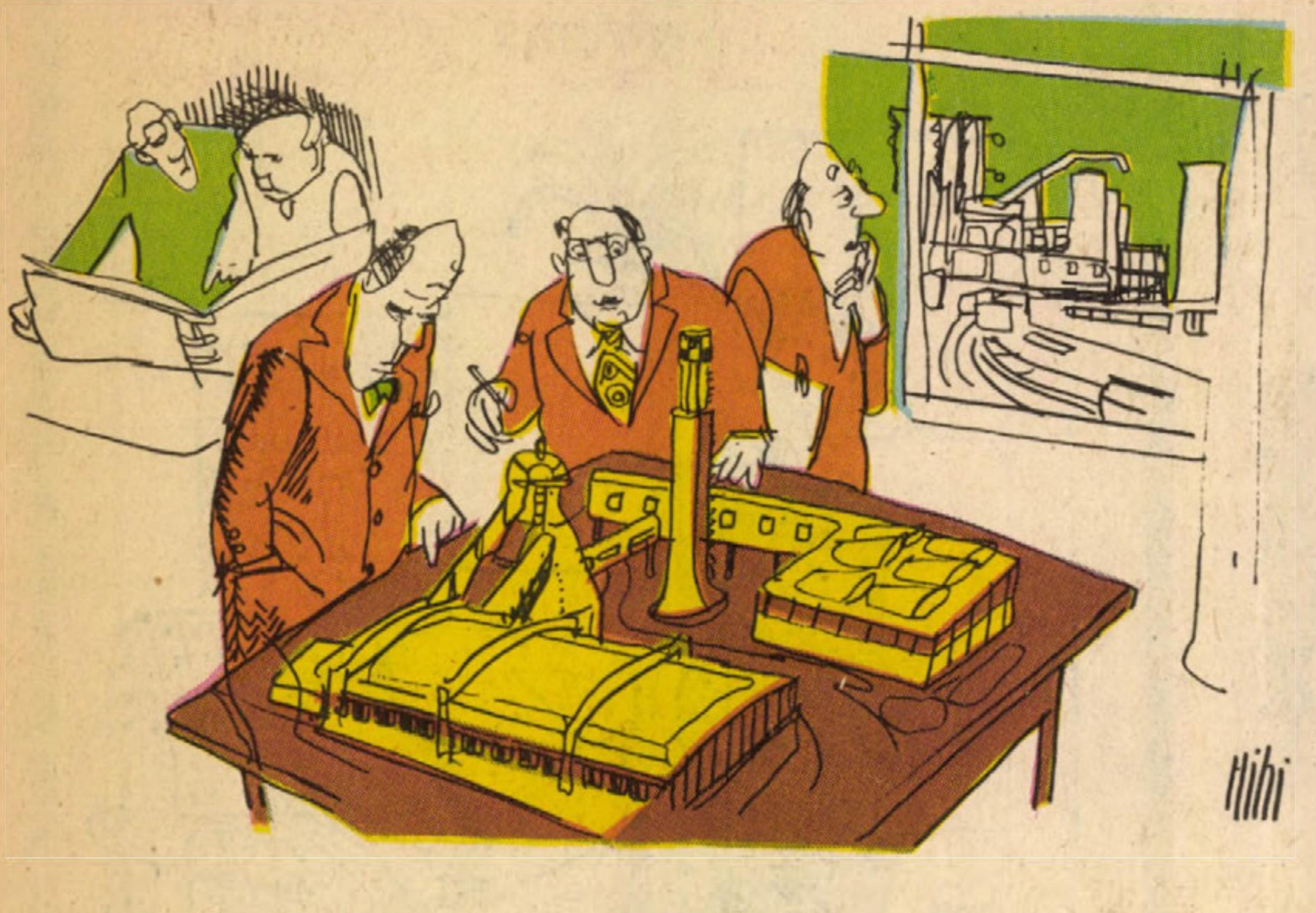
– Nem rossz a többi sem, Mester, de mi valami ilyen botrányosat szeretnénk a városunkba!

FEKETE HUMOR

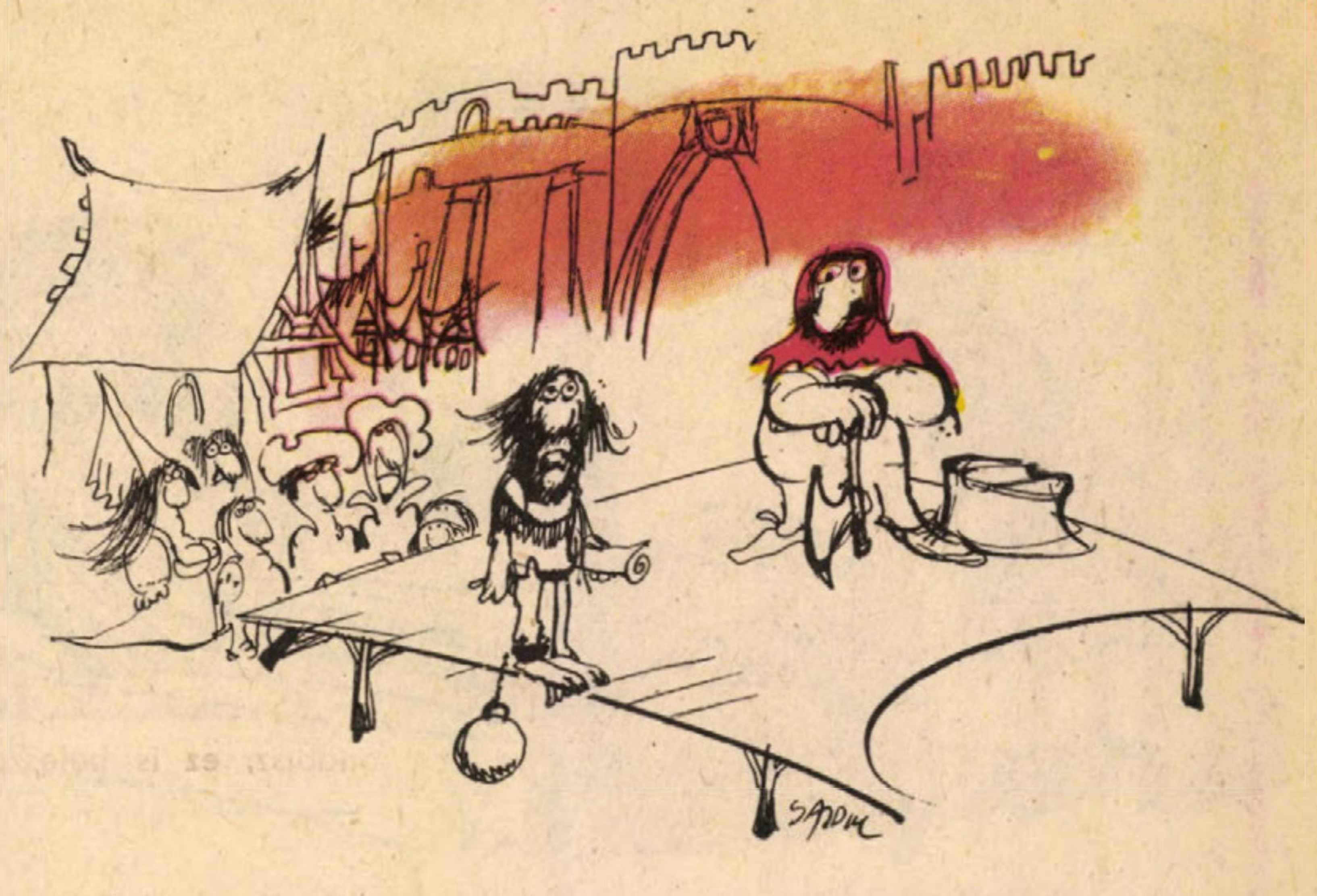
Aki nem hagyja cserben az áldozatát.

ÚJ GYÁR MAKETTJE

– Most már csak az a kérdés, honnan vonjuk el a munkaerőt?

SÖTÉT KÖZÉPKOR

– Pont most végeznek ki, amikor a hosszú fogság alatt végre megfejtettem az örök élet titkát!

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

HANNIBÁL

Forgalmi dugó támadt, amikor a huszonhárom hatalmas elefánt megjelent Róma központjában. Fegyelmezetten, egysoros vonalban masíroztak végig a Via del Tritonén, a Via del Corson, majd át a Piazza del Popolon. Mellesleg nyugatnémet elefántok voltak. Az idomítójuk a pályaudvarról terelte őket a cirkusz felé, de útközben valahogy elvesztették egymást.

— Feltétlenül megbírságoljuk az idomárt — mondta a rendőrtiszt a talált tárgyak osztályán. — Csak az még a kérdés, hogy mennyire. Elefántokra ugyanis Hannibál óta nem volt precedens Rómában.

BUÉK

A legjobb szilveszteri kártyatrükköt Dr. Philip Kunz professzor, a provói egyetem tanára mutatta be. Hatszáz üdvözlőkártyát adott fel ismeretlen személyek címére.

Száztizenheten válaszoltak. Sokan még azt is hozzátették, „legfőbb ideje, hogy újra életjelt adtál”.

Kunz professzor most megint ír ennek a száztizenhét jótét léleknek. Megmagyarázza, hogy csupán egy szociológiai kísérletről volt szó.

Aztán, hogy erre mit felelnek ...

KABARÉ

Egy csomó élvonalbeli angol revüsztár újra bemerészkedett Wormwood Scrubbs rácsai mögé. Hagyományos karácsonyi koncertjüket abszolválták a börtön kétszáz lakója előtt.

Elsőnek Ruth Silvester lépett a dobogóra. A csinos énekesnőt elragadtatott füttyök köszöntötték, aztán potyogni kezdett a vakolat a harsány jókedvtől.

Ruth ugyanis a Kabaré című film nagy slágerét kezdte énekelni. Amelynek első sora ugyebár:

— Mi haszna, ha egyedül üldögélsz a szobácskádban?

A nézőtéren csupa „masszív” fiú kucorgott. Magánzárkások.

TÉLAPÓ?

Amikor Télapó, hosszú piros palástjával, süvegével, vattaszakállával és zsákjával az evansvillei bank nagytermébe toppant, csupa mosolygós arc fogadta. A mosolyok aztán csakhamar lehervadtak. Mert Télapó maga elé penderített egy ügyfelet, pisztolyt bökött a lapockái közé, zsákját meg bedobta a pénztároshoz.

— Töltse meg azonnal, különben lepuffantom ezt az ürgét.

A pénztáros engedelmeskedett, és Télapó nemsokára távozott, jobbjában a tizezer dollárt tartalmazó zsákkal, baljában a pisztollyal, a pisztoly végén a tússzal. Azóta se látták.

— A szakálltól természetesen nem láthattam tisztán az arcát — mondta a nyomozók kérdésére a pénztáros. — Annyi azonban bizonyos, hogy fiatal lány volt, úgy húsz-huszonkét év körül.

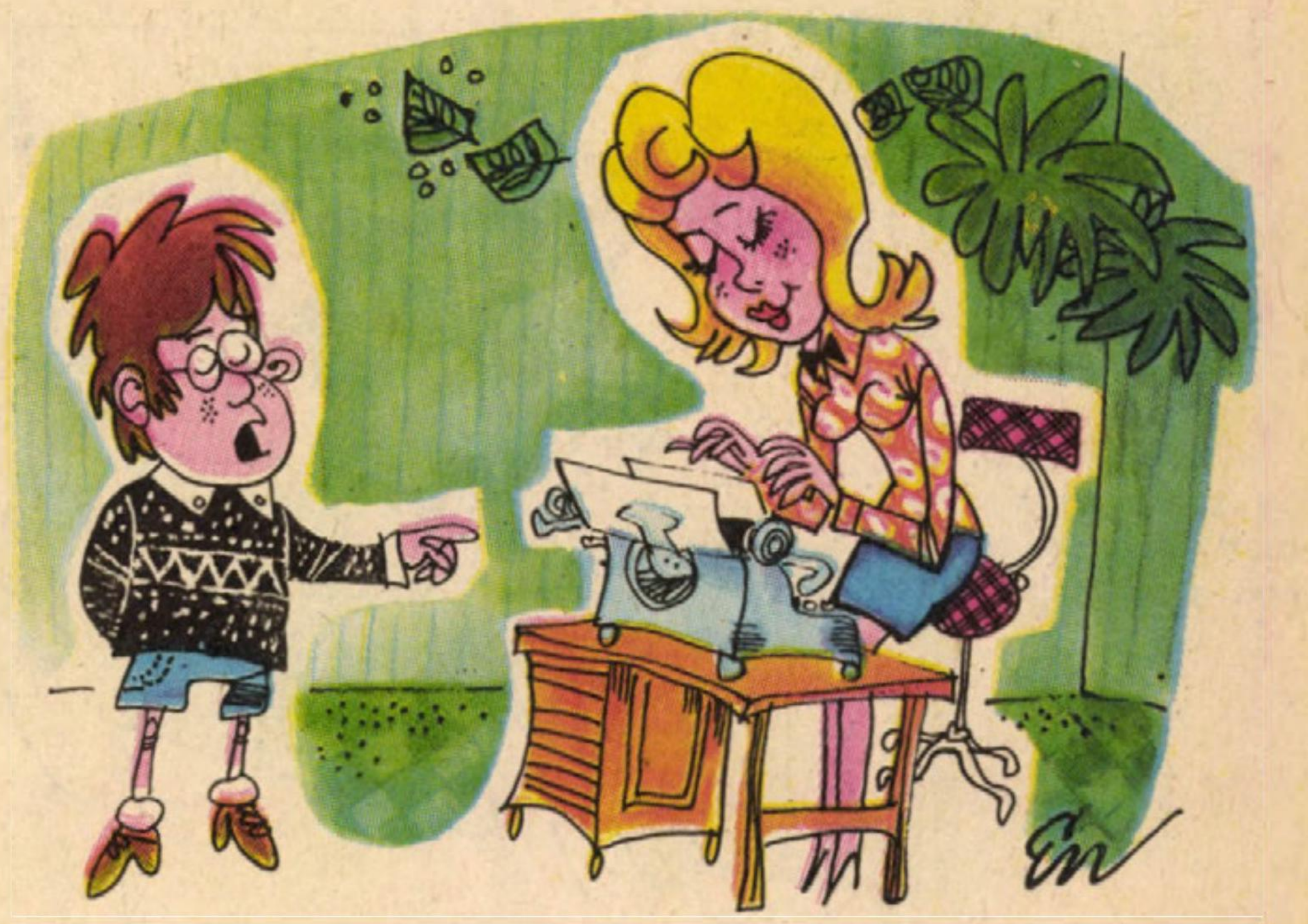
DR. AGY

Ezt a floridai „Today” című lapban olvastuk:

„A vizsgálat szerint az elnyomorodás oka az, hogy az emberek anyagi lehetőségei nem elégségesek szükségleteik fedezésére.”

Ki hitte volna?

A VEZÉRIGAZGATÓ GYERMEKE

– Amíg a papa a házi feladatomon dolgozik, senkit sem fogad ...

CSÚCSFORGALOM

– Ne rongálja az autóbuszt!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-03 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

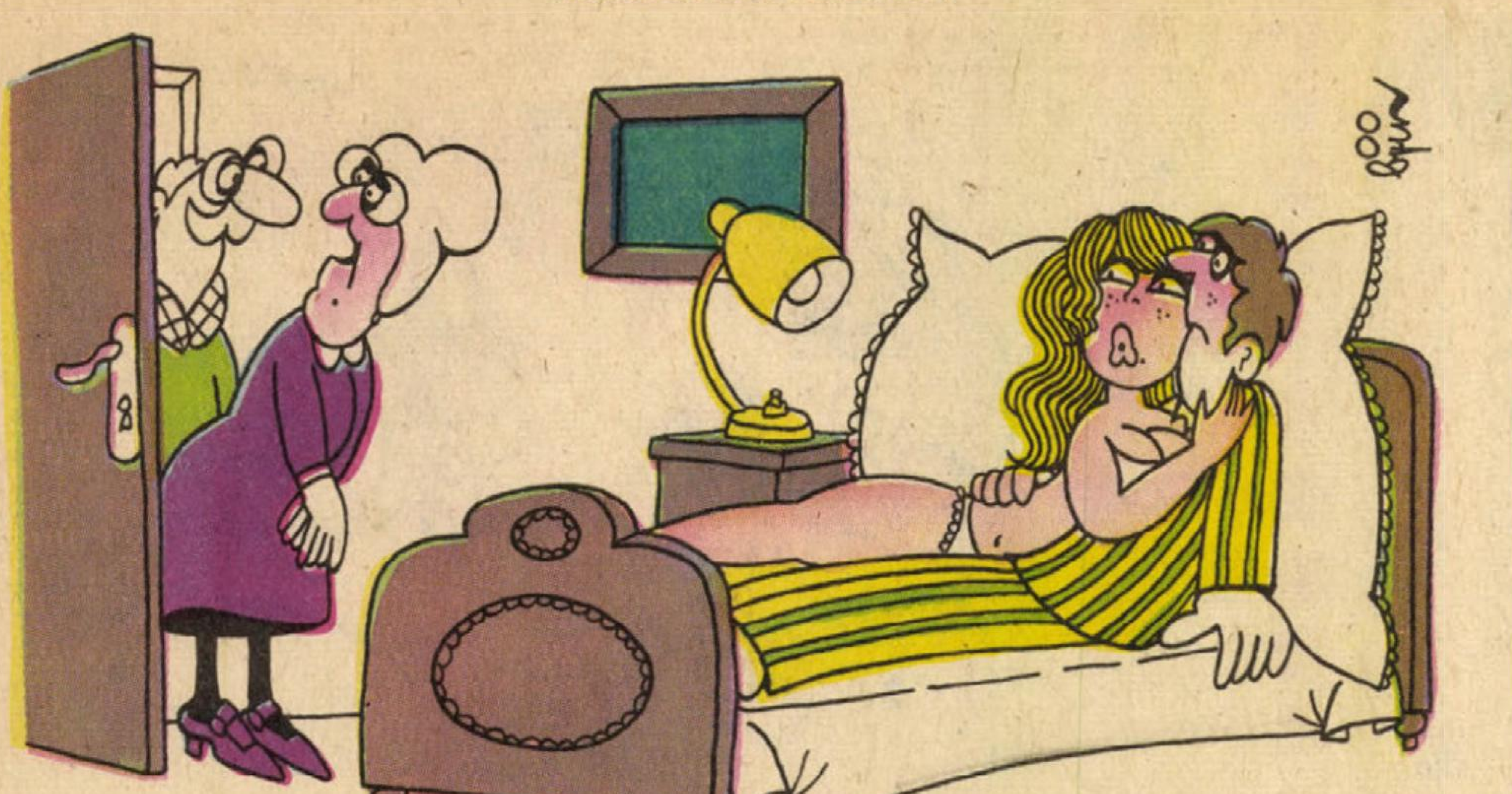
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Egy pokol az életem. A lárma az idegeimre megy. Reggel a gyerekek ordítanak, aztán a feleségem kezd porszívózni. A házunk előtt a járdát törik légkalapáccsal, a szomszédban egész nap üvölt a magnetofon. Komolyan mondom, akkor érzem magam jól, ha dolgozom.

— Hát mi az ön foglalkozása?

— Dobos vagyok egy beat-zenekarban.

ELÉGEDETLEN HÁZINÉNI

– A filmekből tanulják ezeket az ágyjeleneteket!

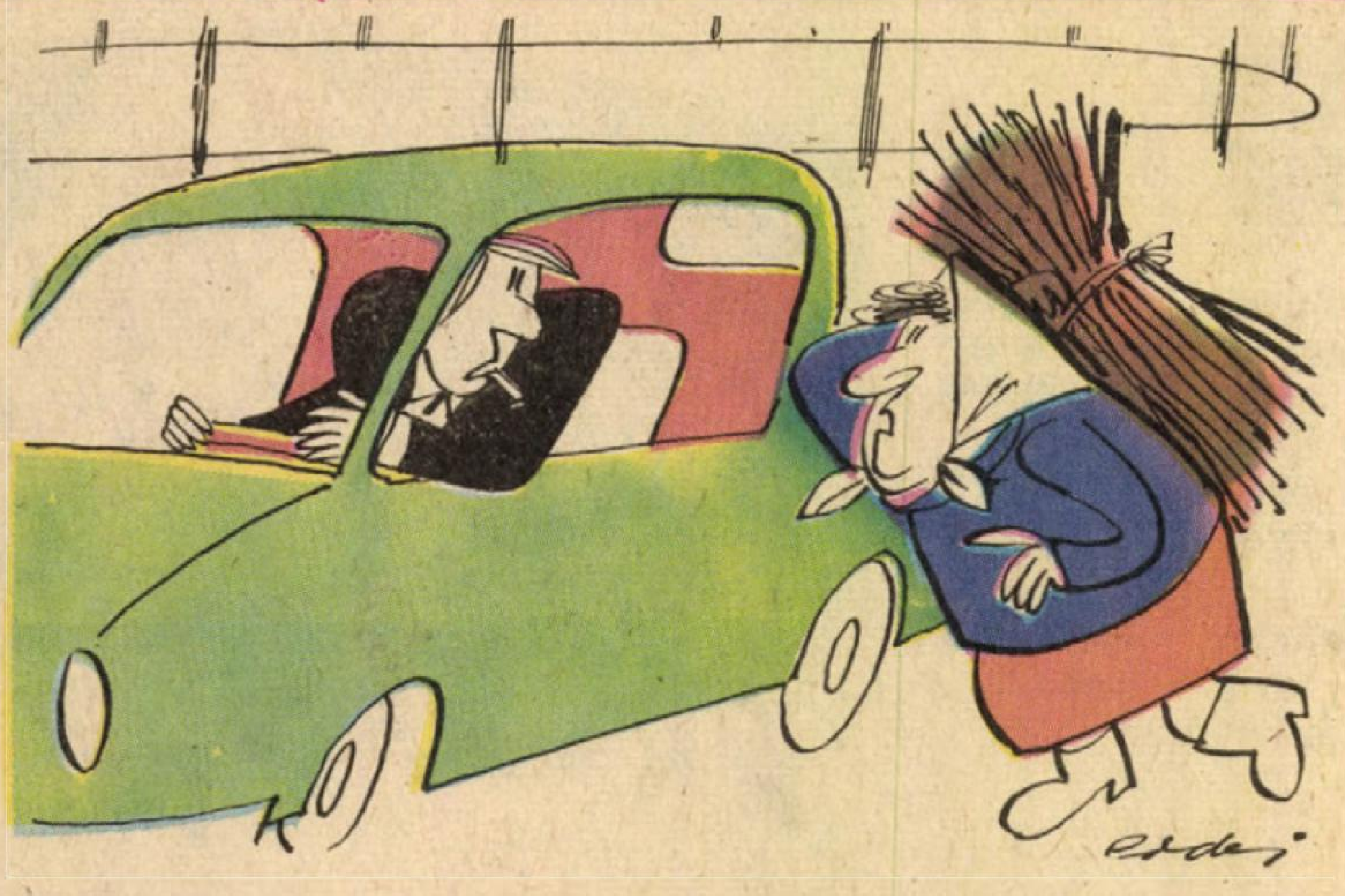
FÉRFISORS

– Nem érdekel, hogy vége van a Nők Évének. Olyan jól belejöttél, most már csináld tovább!

HIÚSÁG

– Nem szállok be a kocsijába, mert öreganyámnak szólított!

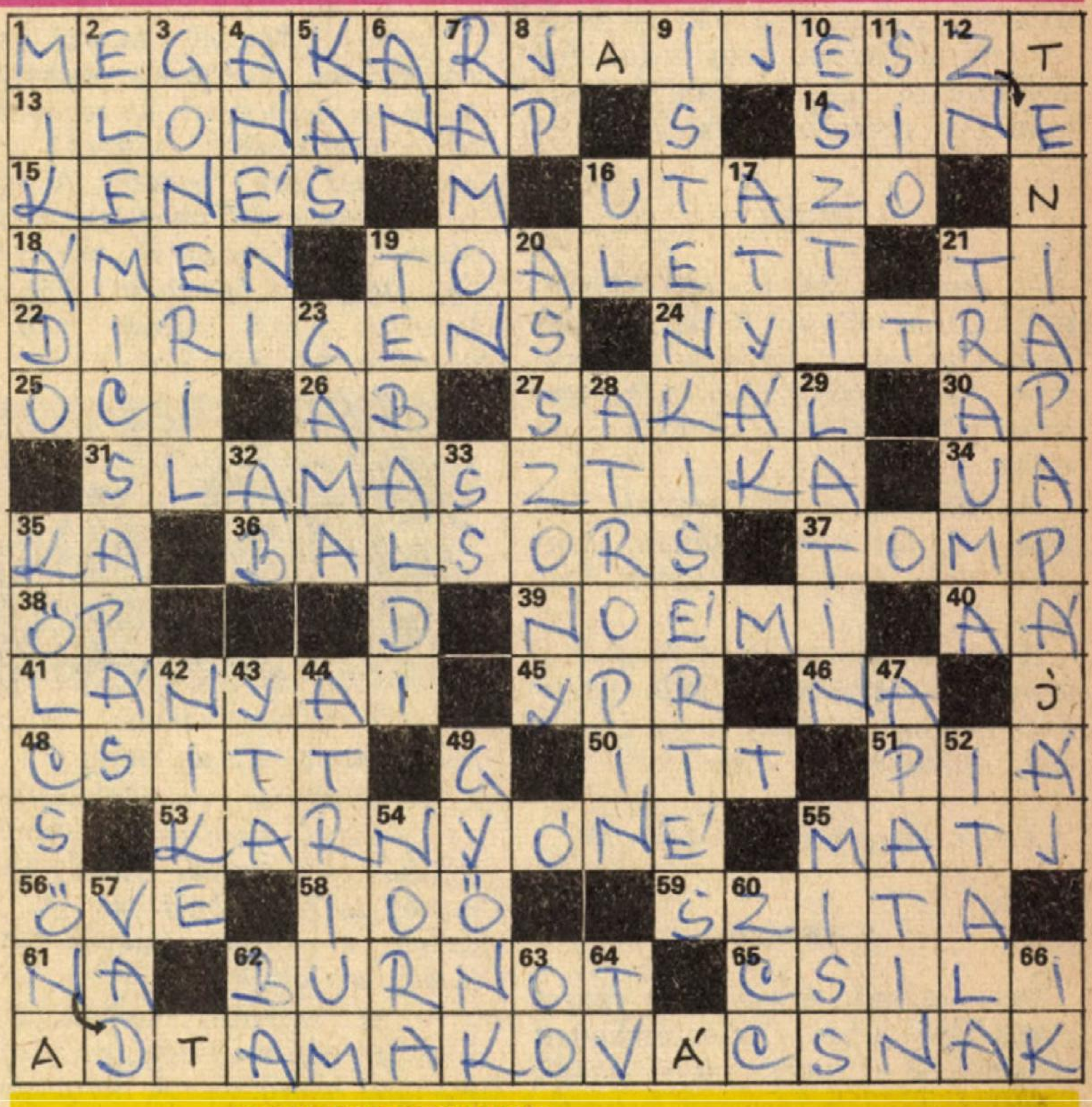

Vendég: Micsoda vendéglő ez? Ide se jövök többé. Bécsi szelet nincs. Natúrszelet nincs. Borjúcomb nincs. Kérem a kabátomat!

Pincér: Sajnos már azzal sem szolgálhatok.

ARANYOS GYERMEK

— Hol a bizonyítványod? — kérdi kisfiától Kapornai a félévi bizonyítványosztás délutánján. — Függőleges 35 — feleli a srác. Meglepődik erre az apja: — Ugyan miért? — De még jobban meglepődik a gyerek újabb válaszán: vízszintes 1. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb január 19-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Alkalom egy kis koccintgatásra augusztusban
14. ... ira et studio
15. A gépezetnek van szüksége rá (olykor a hivatali gépezetnek is)
16. Fölfedező utakat tevő kutató
18. A fohász vége
19. Mosdóhelyiség, de öltözék is
21. Te meg ő
22. A zenekart vezényli
24. Folyó, Komáromnál ömlik a Vág—Dunába
25. B-vel kisborjú
26. Latin prepozíció
27. Dögevő ragadozó állat
30. Egy hírügynökség betűjele
31. Kellemetlen helyzet, amiből jó mielőbb kikerülni
34. Ugyanaz rövidítve
35. Kicsinyítőképző
36. Szomorú, sőt tragikus események sorozata
37. Kalap készül belőle
38. Ö. P.
39. Meglehetősen ritka női név (lásd Jókainál)
40. Az első két magánhangzó
41. Nőnemű gyermekei
45. Y. P. R.
46. A nátrium vegyjele
48. Psszt! Egy hangot se!
50. Ezen a helyen
51. Szesztestvérek itala, ékezettel
53. Csokonai színpadi „hősnője"
55. Vége a sakkpartinak
56. Az ő tulajdona
58. I. O. Ő.
59. Konyhai eszköz is
61. Mint a 46. vízsz.
62. Orrba szippantva élvezett dohánypor
65. Egy pesterzsébeti kultúrotthon népszerű neve

FÜGGŐLEGES

1. A japán császár
2. Elháríthatatlan és megelőzhetetlen katasztrófa
3. Lear király egyik lánya
4. Idős asszony — névelővel
5. A méhek társasháza
6. ..kara
7. Spanyol férfinév, az egykor híres filmsztár, Novarro keresztneve
8. J. P.
9. Túlságosan nagy kockázattal járó vállalkozásra mondjuk
10. Eszterke
11. Csatorna a Dunántúlon
12. Z. N.
16. Határozóképző
17. Gyermekeik vannak
19. Világhírű operaénekesnő
20. A lányból lesz
21. Testi vagy lelki sérülés
23. Kiváló portugál hajós volt
28. Néhány növény alkaloidja, a szemészetben használatos pupillatágító
29. Holt nyelv
32. Mint a 26. vízsz.
33. Azonos mássalhangzók
42. A győzelem görög istennője
43. Y. T. A.
44. Az ókori római ház csarnokszerű része
47. Város a jugoszláviai Vajdaságban
49. Tolna megyei helység
52. Ritka női név (Békés ..., színésznő)
54. Ibsen remekműve
55. Angol kisasszony
57. Több, mint szilaj
60. A kávéüledék mássalhangzói
62. Helyrag
63. Azonos magánhangzók
64. Esti tömegszórakozás
66. Igevégződés

ANATOLE FRANCE

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Az ártatlanság többnyire szerencse, nem pedig erény."

100—100 forintot nyertek:

Molnár Ferenc, 5440 Kunszentmárton, Alkotmány u. 8.

Faggyas Katalin, 1027 Bp. Frankel u. 24.

Tomaschek Pál, 1088 Bp., Baross u. 30.

A díjakat postán küldjük el.

azártatlanságtö
lot üzlet ol ub
krasznodar derb
add ia valoban
l nempedigerény
oti á vizum ddi
mi idei m major
sm gordius pete
zobák elsőségsz
üres snl renyhe
l clausen jz ar
ideoda mert sie
apn áthi kern
t ételmaradékcs
olvajt nudistae